

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
สำนักพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาล

เอกสารประกอบการฝึกอบรม
งานรณรงค์เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์
(Political Will Uniting Against Misconduct & Conflict of Interest Campaign)
ภายใต้โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีในหน่วยงานภาครัฐ
และเสริมสร้างกลไกป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568
วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2568

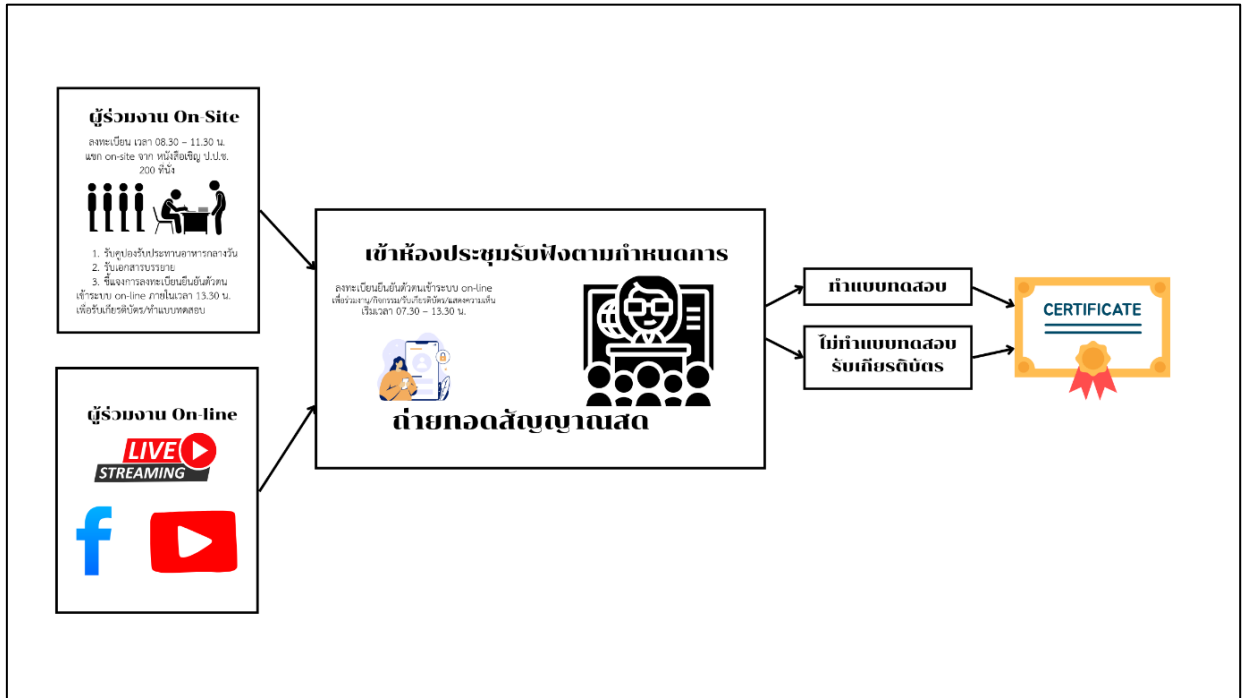
ผู้จัดทำเนื้อหาและปรับปรุงเอกสารประกอบการฝึกอบรม/ประชุม
ที่ปรึกษา

นายอนันต์ โพธิ์ประเสริฐ	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาล
นายมีชัย อิน	ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมธรรมาภิบาลภาครัฐ

คณะผู้เรียบเรียงเนื้อหา

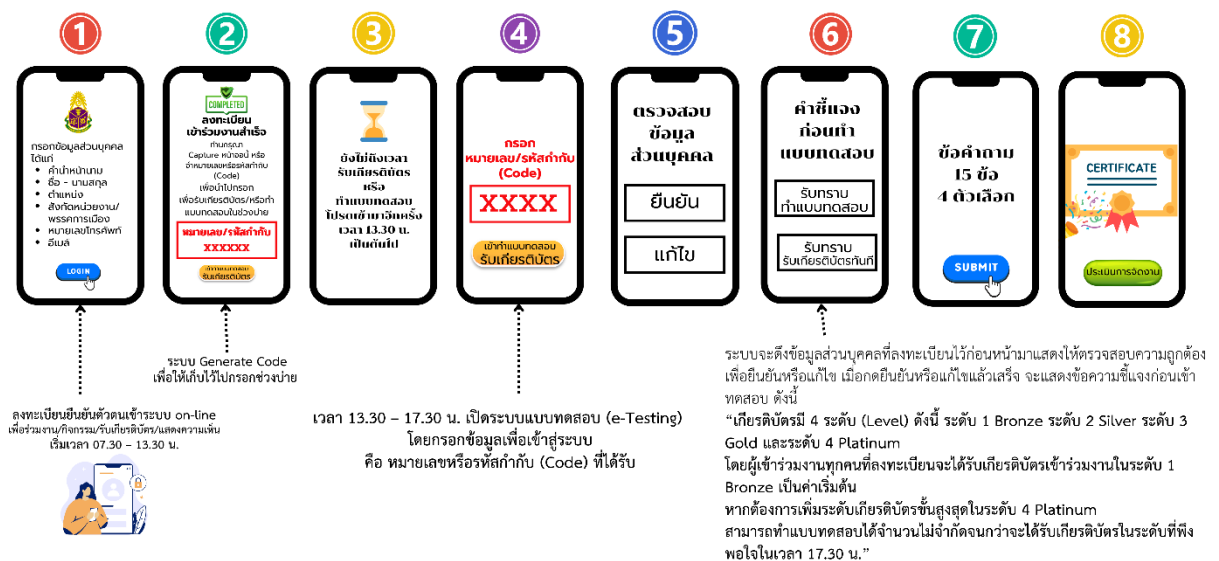
นายสุทัศน์ สมน้อย	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตชำนาญการพิเศษ
นายสกลเกียรติ ตานตินันดร	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตชำนาญการ
นายปิยวัฒน์ พรธนะรังษี	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตชำนาญการ
นายอนุรักษ์ รังษี	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ

คำชี้แจงลงทะเบียนยืนยันตัวตน เพื่อเข้าทดสอบหรือรับเกียรติบัตร

8 ขั้นตอนรับเกียรติบัตร

ขั้นตอนระบบหน้าบ้าน ระบบลงทะเบียน (Register Confirm) ระบบแบบทดสอบ (e-Testing) และระบบรองรับเกียรติบัตร (e-Certificate)

รายละเอียดงาน

ชื่องาน

งานรณรงค์เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์
(Political Will Uniting Against Misconduct & Conflict of Interest Campaign)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องมาตรฐานจริยธรรม และกฎหมายเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม
2. เพื่อให้สร้างการรับรู้ให้แก่กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบแนวปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมและกฎหมายเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม
3. เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความตระหนักในบทลงโทษตามมาตรฐานจริยธรรมและกฎหมายเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม สร้างวัฒนธรรมและทัศนคติค่านิยมอันดีเกี่ยวกับการปฏิเสธการให้และรับของขวัญหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่าในโอกาสต่าง ๆ

กลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมงาน

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้บริหารและสมาชิกพรรคการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่มที่เข้าร่วมงานผ่าน 2 ช่องทาง ได้แก่

กลุ่มที่ 1 บริเวณห้องประชุมจัดงาน (On-site) ณ โรงแรมทีเค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชัน ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร กำหนดจำนวนไม่น้อยกว่า 200 คน

กลุ่มที่ 2 รับชมผ่านการถ่ายทอดสด (On-line Live Streaming) บนแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ Facebook : สำนักพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาล และ YouTube ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

สำนักพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาล

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

กำหนดการ

งานรณรงค์เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์

(Political Will Uniting Against Misconduct & Conflict of Interest Campaign)

วันจันทร์ที่ 17 กุมภาพันธ์ 2568

ณ ห้องสุวิทย์ศึกษาดานนท์ ชั้น 5 โรงแรม ทีเค พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

และถ่ายทอดสดผ่านแพลตฟอร์ม

Facebook : สำนักพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาล และ YouTube : GoodGovernance NACC

08.00 – 08.30 น.	ลงทะเบียน (Register)
08.30 – 09.00 น.	เริ่มถ่ายทอดสดสัญญาณ ชมสื่อการเรียนรู้/Infographics/วิดีโอ/Highlight
09.00 – 19.15 น.	เข้าสู่พิธีการรับชม VDO Presentation Title แนะนำงานรณรงค์ฯ
09.15 – 09.30 น.	พิธีเปิดกล่าวต้อนรับ โดย เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้แทน
09.30 – 12.00 น.	ถ่ายภาพหมู่ร่วมกับผู้บริหาร วิทยากร และผู้เข้าร่วมงาน รับชม VDO Presentation Title แนะนำเสวนา เสวนาวิชาการ หัวข้อ “ วิถีจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ ในองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร และ ตุลาการ พฤติการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ใช้บรรทัดฐานระดับใดดี ” โดย 1. ศาสตราจารย์พิเศษ จรัญ ภักดีธนากุล อดีตตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ 2. ศาสตราจารย์พิเศษ ธงทอง จันทรางศุ ที่ปรึกษานโยบายของนายกรัฐมนตรี 3. นายพริษฐ์ วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 4. คุณอรอุมา เกษตรพีชผล ผู้ดำเนินรายการ (Moderator)
12.00 – 13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 13.30 น.	ชี้แจงเข้าการเข้าทดสอบ (e-Testing) เพื่อรับเกียรติบัตร ชม VDO Presentation Title แนะนำเสวนา
13.30 – 15.30 น.	เสวนา หัวข้อ “ จับเข้าคุชชุดคุ้ยประเด็น การให้-รับทรัพย์สิน ปฏิบัติอย่างไรสังคมจะไม่ติเตียน ” โดย 1. นายอุทิศ บัวศรี อดีตรองเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. 2. นายมีชัย อินทร์ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมธรรมาภิบาลภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ช. 3. นายสรศักดิ์ ระดาเชษฐ์ ผู้อำนวยการส่วนระเบียบกลาง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี 4. คุณอรอุมา เกษตรพีชผล ผู้ดำเนินรายการ (Moderator)
15.30 น.	ชี้แจงเข้าการเข้าทดสอบ (e-Testing) เพื่อรับเกียรติบัตร จบการประชุมอบรมสัมมนา/เดินทางกลับ/ออกจากระบบการรับชม

หมายเหตุ : กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่มภายในงาน 2 ช่วง ช่วงที่ 1 เวลา 10.30 น. และช่วงที่ 2 เวลา 14.30 น.

สารบัญ

	หน้า
● กำหนดการ	4
● ประชาสัมพันธ์	6
● สารัตถะบรรทัดฐานแห่งการดำรงตำแหน่ง (Integrity Society Norm) ว่าด้วยพฤติกรรมผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) และการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด (Accepting Assets or Other Benefits)	8
● สารความรู้	11
ความเป็นมาหลักการแนวคิดว่าด้วยการกระทำระหว่างในนามส่วนตนกับส่วนรวม	
○ “การขัดกันแห่งผลประโยชน์” (Conflict of Interest)	15
“จริยธรรม” (Ethics) และ “การทุจริต” (Corruption)	
○ ข้อห้ามของบุคลากรภาครัฐ เรื่อง การให้-รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่า	16
● สารความเข้าใจ	22
กรณีตัวอย่างพฤติกรรมเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard)	
พฤติกรรมผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest)	
การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด (Accepting Assets or Other Benefits)	
และการใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว (Use Government Property for Personal Gain)	
● ช่องทางเข้าทดสอบ หรือรับเกียรติบัตร	40

ประชาสัมพันธ์

งานรณรงค์เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์
(Political Will Uniting Against Misconduct & Conflict of Interest Campaign)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
Office of The National Anti - Corruption Commission

สำนักงาน ปปช.
ขอเชิญร่วมงาน

**ฟรี...!
FREE**

“งานรณรงค์เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม และป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์” (Political Will Uniting Against Misconduct and Conflict of Interest Campaign)

**ETHICS
&
CONFLICT
OF
INTEREST**

ศ. (พิเศษ) จรรย์ ภาศิริชานกุล
อดีตคณาธิการศาลรัฐธรรมนูญ

อ.ทศ พื้อศรี
อดีตรองเลขาธิการ
คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ศ. (พิเศษ) รงทอง จันทรางศุ
ที่ปรึกษา
ของนายกรัฐมนตรี

พิชัย ไชย
ผู้อำนวยการ
กลุ่มส่งเสริมธรรมาภิบาลภาครัฐ
สำนักงาน ป.ป.ช.

พริษฐ์ วัชรสินธุ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สุรศักดิ์ ระดุมบุตร
ผู้อำนวยการส่วนระเบียบกลาง
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เสวนา หัวข้อ
“วิถีจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ
ในองค์กร ฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร
และตุลาการ พฤติการณ์อดีต ปัจจุบัน
และอนาคตใช้บรรทัดฐานระดับใดดี”

09.00 น.

เสวนา หัวข้อ
“จับเข้าคุ้ยขุดคุ้ยประเด็น
การให้-รับทรัพย์สินปฏิบัติอย่างไร
สังคมจะไม่ติเตียน”

13.30 น.

17 ก.พ. 68

ONLINE LIVE STREAMING

เริ่ม 08.30-15.30 น.

Facebook : สำนักพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาล
YouTube : GoodGovernance NACC

ดำเนินการโดย
อรอุมา เกษตรพิชผล

CERTIFICATE

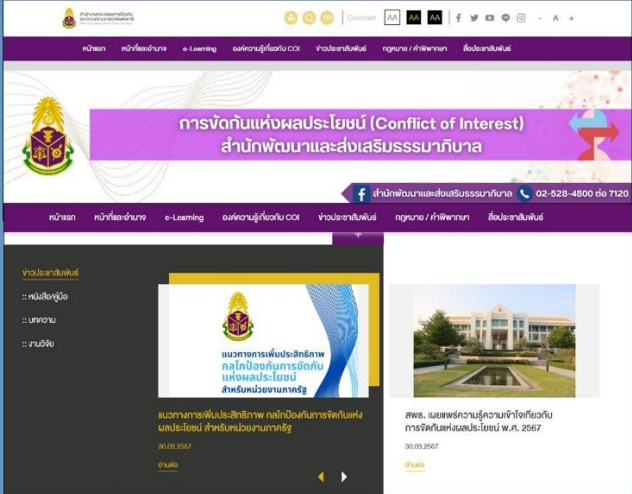
ผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมงานทุกคน
หากรับชมและติดตามการถ่ายทอดสด
จะได้รับเกียรติบัตร (e-Certificate)
ตามเงื่อนไขที่กำหนด

สอบถามเพิ่มเติม 0 2528 4800 ต่อ 7122

สำนักพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาล

เชิญชวนเข้าชมและศึกษาแหล่งเรียนรู้ว่าด้วยการป้องกันการกระทำผิด
เกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม

Platform ส่งเสริมการเรียนรู้ "การขัดกันแห่งผลประโยชน์"

www.nacc.go.th/coi

Platform ส่งเสริมการเรียนรู้ "ธรรมาภิบาลออนไลน์"

www.ggde.nacc.go.th

สารัตถะบรรทัดฐานแห่งการดำรงตำแหน่ง (Integrity Society Norm)
ว่าด้วยพฤติการณ์ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest)
และการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด (Accepting Assets or Other Benefits)

บทนำ

เสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของประเทศที่ผ่านมาไม่มั่นคงจนเกิดการรัฐประหารบ่อยครั้ง ส่วนใหญ่มีสาเหตุจากวิกฤติศรัทธาผู้นำ และคุณภาพทางการเมืองที่เอื้อประโยชน์แก่ภาคส่วนต่าง ๆ อย่างไม่สมดุล ผู้คนในสังคมมักจะสะท้อนความไม่พอใจในการบริหารราชการแผ่นดินทุก ๆ ระดับ ผ่านการชุมนุมประท้วง ยื่นหนังสือ ร้องเรียนหน่วยงานภาครัฐและสื่อมวลชน การแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น ส่วนใหญ่มักจะวิพากษ์วิจารณ์ผู้มีอำนาจหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ประเด็นความเหมาะสมของพฤติการณ์กระทำการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่สังคมกลับมองว่าเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมไม่ควร หรือไม่ตระหนักถึงความชอบธรรมของสังคม จนเป็นปัญหาสะสมเรื้อรังบานปลาย รัฐอ่อนแอ เปิดโอกาสให้เกิดการยึดอำนาจรัฐ เกิดการกำหนดกติกาแห่งรัฐเสียใหม่ ซึ่งเห็นร่องรอยเด่นชัดเจนจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่อารัมภบทได้ระบุถึงเหตุแห่งการตรารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้ใช้แทนรัฐธรรมนูญฉบับเดิมนั้นว่า

ฯลฯ ... เกิดจากการที่มีผู้ไม่นำพาหรือไม่นับถือยำเกรงกฎเกณฑ์การปกครองบ้านเมือง ทุจริตฉ้อฉล หรือบิดเบือนอำนาจ หรือขาดความตระหนักสำนึกรับผิดชอบต่อประเทศชาติและประชาชนจนทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เป็นผล ซึ่งจำเป็นต้องป้องกันและแก้ไขด้วยการปฏิรูปการศึกษาและการบังคับใช้กฎหมาย และเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบคุณธรรมและจริยธรรม ... ให้รัฐมีหน้าที่ต่อประชาชนเช่นเดียวกับการให้ประชาชนมีหน้าที่ต่อรัฐ วางกลไกป้องกันตรวจสอบและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่เข้มงวดเด็ดขาด เพื่อมิให้ผู้บริหารที่ปราศจากคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล เข้ามามีอำนาจในการปกครองบ้านเมืองหรือใช้อำนาจตามอำเภอใจ ... ฯลฯ

ดังนั้น หากสาเหตุเกิดจากผู้คนไม่นับถือยำเกรง ทุจริต ขาดจิตสำนึก กระทั่งส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายบ้านเมืองไม่มีประสิทธิภาพ รัฐธรรมนูญจึงวางกรอบแนวทางระวังป้องกันและแก้ไขด้วยการปฏิรูปการศึกษา และกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย ขณะเดียวกันก็ต้องเสริมสร้างประสิทธิภาพระบบคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นจริง แสดงให้เห็นว่าใจความหลักคือ **“คนที่ครองอำนาจดูแลอำนาจ ประชาชนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่มีสำนึกสาธารณะ ขณะเดียวกันประชาชนผู้ที่ถูกปกครองก็คาดหวังผลงานจากผู้มีอำนาจ”**

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 นับได้ว่าเป็นฉบับแรกที่บัญญัติ **“หน้าที่ของปวงชนชาวไทย”** ว่าต้อง **“ไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ¹”** อย่างเป็นรูปธรรม แต่ก็ไม่ได้ปล่อยให้เป็นหน้าที่ของคนไทยเท่านั้น ยังบัญญัติให้เป็น **“หน้าที่ของรัฐ”** ด้วยที่จะต้อง **“ส่งเสริม สนับสนุนและให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน”** และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อด่าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับ

¹ มาตรา 50 (10)

ความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ² ขณะเดียวกันรัฐธรรมนูญยังมีหลักประกันเพิ่มเติมว่าทิศทางการดำเนินการควรมีกรอบทิศทางอย่างไร ซึ่งมีแนวนโยบายแห่งรัฐที่กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มี **“ยุทธศาสตร์ชาติ”³** เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ฯลฯ และกำหนดให้รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลางส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตาม **“หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี”** โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินการจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด **“เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน”** รวมตลอดทั้ง **“พัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต”** และมี **“ทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชน”** ให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว **“ไม่เลือกปฏิบัติ”** และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ⁴ รวมทั้งต้อง **“ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง”** เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และ **“มีส่วนร่วม”** ในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ การจัดทำบริการสาธารณะทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ **“การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ”** รวมตลอดทั้งการตัดสินใจทางการเมืองและการอื่นใดบรรดาที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน⁵

การขัดกันแห่งผลประโยชน์ หรือ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม หรือ ผลประโยชน์ทับซ้อน เป็น 3 คำศัพท์ในภาษาไทยที่ปรากฏในหลายแห่งตั้งแต่รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ และกฎหมายลำดับรองต่าง ๆ ซึ่งแปลมาจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า **“Conflict of Interest”** ที่มีความหมายเชิงนิรนัยและพจนานุกรมเหมือนกัน โดยมีการจำแนกรูปแบบหลายประเภท ซึ่งประเทศไทยและต่างประเทศให้ความสำคัญและตระหนักต่อปัญหาของพฤติกรรมดังกล่าว และปัจจุบันพฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและศรัทธาของสาธารณชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐและบุคลากรภาครัฐเป็นอย่างสูง เนื่องจากการละเมิดต่อมาตรฐานทางจริยธรรม อีกทั้งอาจเป็นการละเมิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายบางฉบับ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในการแสวงหาประโยชน์แก่ตนเอง หรือพวกพ้อง อันส่งผลกระทบต่อหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ เช่น กรณีการจัดสรรงบประมาณ การถือหุ้นในกิจการที่ตนมีส่วนได้เสียกับการใช้อำนาจหน้าที่ในขณะดำรงตำแหน่ง หรือการกำหนดนโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อตนเองหรือพวกพ้อง เป็นต้น โดยทั่วไปการกระทำเหล่านี้ เกิดขึ้นได้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทตำแหน่ง และระดับ ตั้งแต่ระดับบริหารและปฏิบัติ หรือตำแหน่งระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ แต่ตำแหน่งสำคัญที่มักเกิดสถานการณ์ของพฤติกรรมดังกล่าวส่วนใหญ่ที่มักมีประเด็นข่าวฉาวและเป็นที่สนใจของสังคม คือ **“ตำแหน่งทางการเมือง”** ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่หลักในทางบริหาร การดำเนินการทางนโยบาย การคลังการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และอำนาจหน้าที่อื่นตามกฎหมายที่ให้อำนาจไว้ในการบริหารราชการแผ่นดิน อันอาจก่อให้เกิดการบิดเบือนการใช้อำนาจไปในทางที่มิชอบ (Abuse of Power) ขึ้นได้ ซึ่งปัจจุบันบุคลากรภาครัฐทุกประเภทไม่จะเป็นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ มีจำนวนกว่า 3 ล้านคน ในทุก ๆ วัน จะมีประเด็นข่าวฉาวของบุคลากร และเครือข่ายพวกพ้อง บริวารเหล่านี้กระทำการทุจริตประพฤติมิชอบ กระทำตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง การใช้ตำแหน่งแทรกแซงและเอื้อผลประโยชน์แก่ตนเองและพวกพ้อง

² มาตรา 63

³ มาตรา 65

⁴ มาตรา 76

⁵ มาตรา 78

การเรียกรับและการให้สินบน การให้ของขวัญในเทศกาลประเพณีประจำปีหรือช่วงเวลาโยกย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่ง เลื่อนระดับ การใช้งบประมาณไม่เหมาะสม การใช้รถหลวง (ส่วนกลาง) เสมือนรถประจำตำแหน่ง การนำวัสดุครุภัณฑ์ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว การสั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไปทำธุระส่วนตัว การฮั้วประมูล การบุกรุกและการรุก้ำพื้นที่สาธารณะ หรือการได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่สาธารณะแต่ใช้ผิดวัตถุประสงค์ ฯลฯ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ในฐานะหน่วยงานภาครัฐ มีหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ว่าด้วยการดำเนินการหรือจัดให้มีการรวบรวม วิเคราะห์ ศึกษาวิจัย และเผยแพร่ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบและอันตรายของการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในทุภาคส่วน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส รวมทั้งเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่ทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และเป็นหน่วยงานทางธุรการและสนับสนุนงานให้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นความสำคัญถึงประเด็นมาตรฐานการดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐของหน่วยงานภาครัฐ ตำแหน่งและประเภทต่าง ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์การครองตำแหน่งเพื่อให้เกิดความโปร่งใส ยุติธรรมของตำแหน่งหน้าที่ มีจริยธรรม จรรยาบรรณ บรรทัดฐาน มาตรฐานการปฏิบัติงาน ได้รับการกำกับตรวจสอบจากสาธารณชน เนื่องจากเป็นตำแหน่งหน้าที่สาธารณะ เมื่อบุคคลใดได้รับการแต่งตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่ง ไม่ว่าจะด้วยวิธีเลือกตั้ง สรรหาคัดเลือก สอบบรรจุแข่งขัน หรือวิธีอื่นใด ย่อมต้องได้รับคำตอบแทนจากงบประมาณแผ่นดินทั้งสิ้น ดังนั้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดและสร้างความเข้าใจให้ตรงกันเกี่ยวกับพฤติกรรมแห่งความรับผิดชอบ และความเหมาะสมของตำแหน่ง ปึงงบประมาณ พ.ศ. 2568 จึงเห็นความสำคัญและจำเป็นต้องจัดงานรณรงค์ภายใต้ชื่อ **“งานรณรงค์เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์ (Political Will Uniting Against Misconduct and Conflict of Interest Campaign)”** เพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และแนวปฏิบัติที่ดี ตลอดจนได้ทราบถึงเจตนารมณ์ และตระหนักถึงกรณีปัญหาในสำคัญต่าง ๆ ให้กับบุคลากรภาครัฐ และที่สนใจเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมือง/ภาครัฐผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม และกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 หมวด 6 ว่าด้วยการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม และรัฐธรรมนูญ โดยมีมุ่งหวังที่จะควบคุมการกระทำของเจ้าพนักงานของรัฐทุกประเภทในเรื่องที่เกี่ยวกับ “ผลประโยชน์ทับซ้อน” หรือ “Conflict of Interest” รวมทั้งเป็นไปตามมาตรฐานสากลของอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (United Nations Convention against Corruption) ซึ่งประเทศไทยเป็นรัฐภาคีของอนุสัญญานับดังกล่าว สำหรับเอกสารประกอบการฝึกอบรม จะเป็นเนื้อหาสาระความรู้ความเข้าใจที่จะแสดงถึงจุดเริ่มต้นของการกระตุ้นจิตสำนึกให้ตระหนักถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ถูกต้องตามหลักราชการ และถ่วงน้ำหนักระหว่างความถูกต้อง เหมาะสมและเสียงสะท้อนของสังคม ยึดหลักความโปร่งใส รับผิดชอบ ตรวจสอบได้ ภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและมาตรฐานสากลที่กำหนดไว้

สาระความรู้

ความเป็นมาหลักการแนวคิดด้วยการกระทำระหว่างในนามส่วนตนกับส่วนรวม

ผลของสนธิสัญญาสันติภาพแห่งเวสต์ฟาเลีย ค.ศ. 1648 (The Treaty of Westphalia 1648)⁶ (หรือ พ.ศ. 2191 ตรงกับสมัยพระเจ้าปราสาททองแห่งกรุงศรีอยุธยา) เป็นจุดเริ่มต้นของการก่อตัวขึ้นของรัฐชาติ (nation-state) ที่สามารถยุติสงครามที่ยาวนานในยุโรป ทั้งสงคราม 30 ปี ในจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ และสงคราม 80 ปี ระหว่างสเปนและสาธารณรัฐดัตช์ การลงนามนี้มีคณะผู้แทนทางการทูต จำนวน 194 รัฐ ได้ตกลงรับรองอำนาจอธิปไตย (Sovereignty) อันเป็นอำนาจอสูงสุดเหนือประชาชนและดินแดนต่าง ๆ โดยรัฐที่ตกลงลงนามยอมรับว่ามีเขตแดนของรัฐ และรัฐรอบข้างต้อง "เคารพ" เจ้าของพื้นที่ (national self-determination) การลุกสู้เขตแดนถือเป็นการคุกคาม เกิดการแยกศาสนากับรัฐอย่างชัดเจนบนหลักการของ cuius regio, eius religio⁷ และยอมรับสิทธิของเจ้าผู้ปกครอง (The Prince) ในแคว้นนครรัฐต่าง ๆ ถึงแม้สนธิสัญญาดังกล่าวไม่ได้ฟื้นฟูสันติภาพทั่วยุโรป แต่ทำให้รัฐแต่ละรัฐเท่าเทียมกันในกฎหมายระหว่างประเทศ ส่งผลให้เกิดแนวคิดรัฐอธิปไตยแบบ Westphalian Sovereignty สถาปนารัฐสมัยใหม่ (Modern State) และเมื่ออิทธิพลของยุโรปแผ่ขยายไปทั่วโลก จึงกลายเป็นต้นแบบของกฎหมายระหว่างประเทศและระเบียบโลก (world order) ที่แพร่หลายเป็นพื้นฐานสำหรับสังคมนานาชาติระหว่างประเทศ เช่น สหภาพยุโรป สันนิบาตชาติสหประชาชาติ รวมถึงสนธิสัญญาและอนุสัญญาระหว่างประเทศสมัยใหม่

100 ปีต่อมา เข้าสู่ยุคการปฏิวัติอุตสาหกรรม (เริ่ม ค.ศ. 1760) ที่เปลี่ยนจากการใช้แรงงานคนและสัตว์มาเป็นเครื่องจักรไอน้ำส่งผลต่อภาคเกษตรกรรม การผลิต การทำเหมืองแร่ คมนาคมขนส่ง และเทคโนโลยี ทำให้ประเทศในทวีปยุโรปผลิตสินค้าได้มากขึ้น จึงต้องการแหล่งวัตถุดิบและแหล่งระบายสินค้า เกิดการล่าอาณานิคมเกิดขึ้นจากแนวคิดที่อ้างความชอบธรรมของชาวยุโรปในการเข้าครอบครองดินแดนในโพ้นทะเลทั่วโลก⁸ เป็นสาเหตุให้เกิดเหตุการณ์การปฏิวัติอเมริกา (ค.ศ. 1776) การปฏิวัติฝรั่งเศส (ค.ศ. 1789) สงครามโลกครั้งที่ 1 (ค.ศ. 1914 – 1917) การปฏิวัติรัสเซีย (ค.ศ. 1917) และเกิดสนธิสัญญาแวร์ซาย (Treaty of Versailles) (ค.ศ. 1919) อิทธิพลทางความคิดของสนธิสัญญาสันติภาพแห่งเวสต์ฟาเลียส่งผลมาถึงทวีปอเมริกาทำให้การล่าอาณานิคมจากยุโรปอ่อนแอลงลงเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2476 (หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองของสยามเพียง 1 ปีเศษ) เมื่อมีการประชุมระหว่างประเทศและลงนามในอนุสัญญากรุงมอนเตวิเดโอว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของรัฐ ค.ศ. 1933 (Montevideo Convention on Rights and Duties of the states) ซึ่งเป็นอนุสัญญาที่เกิดขึ้นระหว่างการประชุมภาคีชาติอเมริกา ครั้งที่ 7 ณ กรุงมอนเตวิเดโอ ประเทศอุรุกวัย เพื่อกำหนดสิทธิและหน้าที่ของรัฐ แสดงถึงสถานะความเป็นรัฐที่สมบูรณ์และเป็นหลักในการรับรองความเป็นรัฐที่จะเกิดขึ้นใหม่ว่ารัฐที่สมบูรณ์ทุกรัฐจะต้องมีคุณสมบัติอยู่ 4 ประการ

⁶ สนธิสัญญาสันติภาพแห่งเวสต์ฟาเลีย ค.ศ. 1648 (The Peace of Westphalia, 1648) เป็นผลของสงครามสามสิบปี เป็นผลรวมของสัญญา 2 ฉบับที่ลงนาม ณ เมือง Munster และเมือง Osnabruck ในปี ค.ศ. 1648 โดยสาระสำคัญแล้วได้ข้อยูติในการแก้ไขปัญหา 3 เรื่อง คือ ศาสนา ดินแดน และการปกครอง อันเป็นการวางองค์ประกอบให้แก่รัฐสมัยใหม่ (Modern State) ในปัจจุบัน

⁷ cuius regio, eius religio คือวลีภาษาละตินที่มีความหมายว่า เจ้าผู้ปกครองกำหนดศาสนาของผู้ที่ถูกปกครอง กล่าวคือ เจ้าผู้ปกครองนับถือศาสนาใด ผู้ที่ถูกปกครองนับถือศาสนานั้น

⁸ หนึ่งในแนวคิดที่ช่วยสร้างความชอบธรรมให้กับชาติในยุโรปในการเข้าครอบครองอาณานิคมโพ้นทะเล ได้แก่แนวคิดของชาร์ล โรเบิร์ต ดาร์วิน (Charles Robert Darwin พ.ศ. 2352-2425) นักธรรมชาติวิทยาชาวอังกฤษ ผู้เสนอเรื่องการคัดเลือกโดยธรรมชาติ (natural selection) ไว้ในผลงานเรื่อง On the Origins of Species ที่ได้รับการตีพิมพ์ใน พ.ศ. 2402

ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 1⁹ ได้แก่ (1) ต้องมีประชากร (Permanent Population) (2) ต้องมีดินแดนที่แน่นอนบนพื้นผิวโลก (Defined Territory) (3) ต้องมีรัฐบาล (Government) หมายถึง องค์การหรือคณะบุคคลที่ใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐ และ (4) ความสามารถที่จะสถาปนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศได้ (Capacity to enter into relations with other states) หรือตีความได้ว่า “อำนาจอธิปไตย” (Sovereignty)

การกำเนิดขึ้นรัฐสมัยใหม่ (Modern State) ได้ให้ความสำคัญในการแยกบุคคล พื้นที่ ดินแดน อาณาเขต อำนาจอธิปไตย (Sovereignty) อย่างชัดเจนไม่ปะปนกัน จึงเกิดแนวคิดตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ (Position of Authority) ซึ่งพัฒนามาจากหลักการแยกอำนาจออกจากตัวบุคคล¹⁰ หรือ หลักการจัดสถาบันของอำนาจทางการเมือง (Institutionalization of Political Power) โดยเป็นหลักการที่แยก “ตัวบุคคล” (Person) ซึ่งมีประโยชน์ส่วนตัว (personal interest) ออกจาก “อำนาจ” ซึ่งในกรณีนี้ คือ อำนาจทางการเมือง (Political power) ของ “รัฐ” (State) ซึ่งอยู่ในลักษณะของ “สถาบัน” ที่ประกอบด้วย “ตำแหน่ง” ที่มี “ภาระหน้าที่” (Public Office) ที่ต้องทำเพื่อประโยชน์สาธารณะ และเพื่อให้ภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติแทนรัฐนั้นลุล่วงไปได้ด้วยดี ตำแหน่งดังกล่าวก็จะต้องมี “อำนาจ” (power) เหนือบุคคลธรรมดาทั่วไป เพื่อที่จะสามารถสั่งผู้อื่นให้กระทำตามได้ ลักษณะเช่นนี้ “ตำแหน่งสาธารณะ” (Public Office) จึงไม่ใช่สถานะส่วนตัว หรือ “เอกสิทธิ์” (privilege) ส่วนตัวของผู้มีตำแหน่งอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม “ตำแหน่ง” (Position) เป็นสิ่งที่กฎหมายสมมติขึ้น จึงยังคงต้องอาศัย “คน” เข้าไปดำรงตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลสำเร็จ ในความเป็นจริง จึงเกิดหลักการแยกเรื่อง “ส่วนตัว” ออกจาก “ตำแหน่งหน้าที่” หรือที่เรียกว่า “หลักการห้ามการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตัวกับตำแหน่งหน้าที่” (Conflict of Interest) กล่าวคือ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งสาธารณะ มี 2 สถานะ ได้แก่ 1) สถานะของ “บุคคลธรรมดา” การกระทำที่เข้าไปในฐานะส่วนตัวย่อมไม่ผูกพันรัฐ และ 2) สถานะของ “ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะ” การกระทำที่เข้าไปในฐานะดังกล่าวย่อมผูกพันรัฐ เพราะเป็นการปฏิบัติหน้าที่แทนรัฐ ดังนั้น ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะจะต้องไม่นำเรื่องส่วนตัวหรือผลประโยชน์ส่วนตัวมาปะปนกับผลประโยชน์สาธารณะ (Public Interest) หากผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะมี “หน้าที่” ที่จะต้องทำเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสัญญาประชาคม (Social Contract) ของจอห์น ล็อก (John Locke) (ค.ศ.1632-1704) ที่อธิบายว่าสัญญาประชาคมเกิดจากความยินยอมของทุกคนที่จะจัดตั้งสังคมขึ้นมาเพื่อเป็นหลักประกันในการดำเนินชีวิตในการพิทักษ์ความปลอดภัยร่วมกันโดยมอบหมายให้รัฐทำหน้าที่พิทักษ์รักษาสวัสดิภาพของประชาชน ซึ่งเปรียบเสมือนการบริหารจัดการทรัสต์ (Trust)¹¹ ว่าประชาชนคือผู้ก่อตั้ง (Trustor) และเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ (Beneficiary) ส่วนรัฐบาล (Trustee) เปรียบเสมือนผู้รับมอบหมายอำนาจจากประชาชน จำต้องมีพันธะ

⁹ The Montevideo Convention on the Rights and Duties of State, Signed at Montevideo December 26, 1933;

Entered into force December 26, 1934; Article 8 reaffirmed by Protocol December 23, 1936. Article 1: The state as a person of international law should possess the following qualifications: a) a permanent population; b) a defined territory; c) government; and d) capacity to enter into relations with the other states.

¹⁰ บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย (กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2542), หน้า 51-56.

¹¹ ทรัสต์ (Trust) หมายถึง เครื่องมือทางกฎหมายที่ใช้ในการจัดการทรัพย์สิน โดยทรัสต์ (Trustee) ที่ก่อตั้งขึ้นตามอำนาจของกฎหมาย จะได้รับการโอนทรัพย์สินจากเจ้าของทรัพย์สินมาเพื่อบริหารจัดการตามเจตนาของเจ้าของทรัพย์สิน และนำผลตอบแทนที่ได้จากการบริหารทรัพย์สินนั้นมาจ่ายคืนให้กับผู้รับผลประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินที่ทรัสต์นำมาบริหารจะมีได้ทั้ง เงินทุน อสังหาริมทรัพย์ หุ่น พันธบัตร ธุรกิจ การต่าง ๆ งานศิลปะ หนังสือ รวมถึงสินทรัพย์อื่น ๆ ที่สามารถสร้างผลตอบแทนได้ หากสรุปความ ทรัสต์ (Trust) ก็คือ หน่วยบริหารจัดการสินทรัพย์ที่ออกแบบมาเพื่อบริหารสินทรัพย์ของเจ้าของ เพื่อนำผลตอบแทนที่ได้ไปจ่ายคืนให้กับบุคคลที่สาม

ฝ่ายเดียวที่ต้องทำเพื่อประโยชน์ของประชาชน รัฐบาลจึงเป็นเพียงผู้ที่ถืออำนาจสูงสุดไว้แทนประชาชน และใช้อำนาจนั้นในนามของประชาชนเท่านั้น ดังนั้น หากผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะกระทำการใดเพื่อประโยชน์ส่วนตัว รวมถึงหลีกเลี่ยงไม่กระทำการใดในหน้าที่ของตนด้วย ก็อาจมีผลกระทบต่อความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ที่แทนรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอาจเป็นการทำลายความเชื่อถือ และไว้วางใจของสาธารณชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ¹² ซึ่งหลักความเชื่อถือและไว้วางใจของสาธารณะ (Public Trusteeship) ที่ใช้กับผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะนี้มีความสัมพันธ์กับจริยธรรม (Ethics)¹³ คือ มาตรฐานแห่งความประพฤติ (Standard of Behavior)¹⁴ ของผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะด้วย กล่าวคือ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะเป็นผู้ที่ได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจของสาธารณะจึงจำเป็นต้องถูกบังคับด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมหรือมาตรฐานความประพฤติที่สูงกว่าบุคคลธรรมดาทั่วไป พฤติกรรมบางอย่างที่พลเมืองทั่วไปทำได้ แต่ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะกลับทำไม่ได้ ดังนั้น การกระทำ (Action) ของผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองในฐานะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะ จึงต้องเป็นการกระทำที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งทางการเมืองและการปกครอง (Public Office) ซึ่งถือเป็นตำแหน่งที่มี “ความชอบธรรม” (Legitimacy) โดยจะมีความชอบธรรมมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับศรัทธาและความไว้วางใจ (Trust) จากประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใช้ “อำนาจทางการเมือง” (Political Power) ในการตัดสินใจในเรื่องนโยบายและแผนงานต่าง ๆ ซึ่งกระทำในนามของรัฐ ทำให้จริยธรรมนักการเมืองมีความแตกต่างจากจริยธรรมหรือคุณธรรมที่ปัจเจกชนพึงมี¹⁵

แมก เวเบอร์ (Max Weber)¹⁶ นักสังคมวิทยาการเมืองที่มีชื่อเสียงชาวเยอรมัน ได้บรรยายถึงอาชีพนักการเมืองไว้ เมื่อ ค.ศ. 1919 ในหัวข้อ "Politik als Beruf" (Politics as a Vocation) ซึ่งมี ประเด็นสำคัญในเรื่องจริยธรรมทางการเมือง โดยเวเบอร์เห็นว่า จริยธรรมที่เกี่ยวข้องน่าจะมี เพียง 2 ประการ ได้แก่ 1) จริยธรรมว่าด้วยความเชื่อมั่นศรัทธาที่มีหลักการ (ethics of principled conviction) และ 2) จริยธรรมว่าด้วยความรับผิดชอบ (ethics of responsibility) หลักจริยธรรมทั้งสองประการมีความเกี่ยวพันกันในลักษณะที่ว่า หากมีความเชื่อมั่นศรัทธาที่มีหลักการ แต่ไม่มีความรับผิดชอบ คนที่มีความเชื่อมั่นศรัทธาที่มีหลักการจะได้รับการเคารพ แต่จะไม่มีใครยอมให้เป็น “นักการเมือง” ถ้าไม่มีความรับผิดชอบ¹⁷ ดังนั้น นักการเมืองในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม จึงกล่าวได้ว่า “ตำแหน่ง” สร้าง “หน้าที่” และ “ความรับผิดชอบ” ดังนั้น จึงต้องมีกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ในการเข้าสู่ตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ดังเช่น คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของรัฐมนตรีกฎนี้ต้องคำพิพากษาให้จำคุก ไว้อย่างชัดเจนแน่นอน

¹² Patrick Boyer, “ข้อพิจารณาขั้นต้นเพื่อออกกฎหมายใหม่ว่าด้วยการกระทำเชิงจรรยาบรรณของผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะ,” เอกสารประกอบการประชุมว่าด้วยผลประโยชน์ที่ขัดกับตำแหน่งหน้าที่, 22 พฤษภาคม 2541, กรุงเทพมหานคร, หน้า 7-12.

¹³ Norman Lewis and Diana Longley, “Ethics and the public service,” in Public Law (Winter 1994), p. 601.

¹⁴ Robert Braucher, “Conflict of Interest in Massachusetts,” in Perspectives of Laws, ed. Roscoe Pound (Boston: Little, Brown and Co., 1964), p. 3. อ้างถึงใน ศิริสุธา ดาราคร, “ปัญหาการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม ของสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ศึกษาเฉพาะกรณีการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนกับผลประโยชน์สาธารณะ,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2548), หน้า 15.

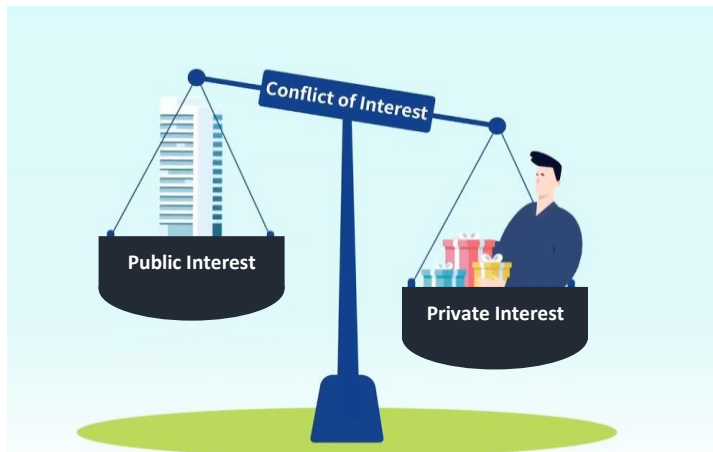
¹⁵ วริยา ชินวรรณโณ, จริยธรรมในวิชาชีพ (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2546), หน้า 70.

¹⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 72.

¹⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 73.

แนวคิดการแยกแยะระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม หรือการป้องกันผลประโยชน์

ทับซ้อน (Conflict of Interest) ในประเทศไทยได้รับอิทธิพลทางความคิดและเห็นเด่นชัดเป็นหลักฐานรูปธรรมในรูปของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2492 ที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2492 บัญญัติไว้ในมาตรา 80 และมาตรา 143 ที่กำหนดคุณสมบัติของการดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรี ดังนั้นแสดงให้เห็นว่าแนวคิดดังกล่าวคงมีการศึกษามาแล้วและนำมาปรับใช้ในประเทศไทยผ่านกฎหมายแม่บทระดับรัฐธรรมนูญ

ถึงแม้ระยะเวลาการบังคับใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2492 จะมีเพียง 2 ปี 8 เดือน อันเนื่องมาจากการรัฐประหารเงียบเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2494 ที่มีอิทธิพลจากสถานการณ์แนวคิด และลัทธิทางการเมืองในประเทศและการเมืองโลกเป็นตัวกำหนดส่งผลให้บรรยากาศทางการเมืองไม่เอื้อให้กำหนดแนวคิดการป้องกัน Conflict of Interest ไว้ในคุณสมบัติของการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในทางการเมืองตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ฉบับที่ 6 - 9 แต่ภายหลังแนวคิดดังกล่าวได้เริ่มตกตะกอนผ่านการต่อสู้ทางการเมืองภาคประชาชนเมื่อเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 จึงเริ่มบัญญัติการกำหนดคุณสมบัติและพฤติกรรมต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตั้งแต่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และรัฐมนตรีในกฎหมายรัฐธรรมนูญต่อมา ได้แก่ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2517 กำหนดมาตรการเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรีที่จะต้องแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายเป็นครั้งแรก ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2521 กำหนดคุณสมบัติต้องห้ามเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทน และรัฐมนตรี แต่ไม่ได้กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภา ฉบับที่ 15 พ.ศ. 2534 กำหนดคุณสมบัติต้องห้ามสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรี ฉบับที่ 16 พ.ศ. 2540 กำหนดองค์กรอิสระให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องคุณสมบัติต้องห้ามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีลักษณะขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ฉบับที่ 18 พ.ศ. 2550 และกำหนดการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ในส่วนที่ 2 ภายใต้หมวดที่ 12 การตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตย และฉบับที่ 19 พ.ศ. 2560 กำหนดการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ในหมวดที่ 9 มาตรา 184 - 187

ดังนั้น อิทธิพลทางความคิดจากการกำเนิดรัฐสมัยใหม่ การแยกเรื่อง “ส่วนตัว” ออกจาก “ตำแหน่งหน้าที่” จริยธรรมทางการเมือง จนถึงข้อกำหนดคุณสมบัติของตำแหน่งหน้าที่ภายใต้รัฐธรรมนูญ ทำให้การแยกแยะประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมเกิดเป็นรูปธรรมในยุคปัจจุบัน

“การขัดกันแห่งผลประโยชน์” (Conflict of Interest)

“จริยธรรม” (Ethics) และ “การทุจริต” (Corruption)

การขัดกันแห่งผลประโยชน์ เป็นปัญหาทางจริยธรรมและเกี่ยวข้องกับค่านิยมของคนในสังคม โดยหลักการพื้นฐานของการขัดกันแห่งผลประโยชน์เป็นเรื่องของศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจที่กำกับดูแลกิจการงานต่าง ๆ เพื่อส่วนรวมสมควรหลีกเลี่ยงสถานการณ์การขัดกันแห่งผลประโยชน์ ดังนั้น หากผู้มีหน้าที่และอำนาจทั้งหลายตระหนัก ให้ความสำคัญและปฏิบัติตนให้สอดคล้องถูกต้องตามคุณธรรม จริยธรรม ย่อมไม่มีปัญหาการขัดกันแห่งผลประโยชน์เกิดขึ้น ขณะเดียวกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์มีความสัมพันธ์กับการทุจริตในแง่ที่ว่า การทุจริตทุกกรณีเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน แต่มีเพียงผลประโยชน์ทับซ้อนจำนวนหนึ่งเท่านั้นที่กลายเป็นการทุจริต เพราะผลประโยชน์ทับซ้อนอาจเป็นเพียงเงื่อนโซ่หรือโอกาสที่จะเกิดการทุจริตขึ้น อาจกล่าวได้ว่า การขัดกันแห่งผลประโยชน์ จัดเป็นกลุ่มทุจริตสีเทา (Gray Area Corruption)

ทั้งนี้ อาจแยกความสัมพันธ์ระหว่าง “การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม” “จริยธรรม” และ “การทุจริต” ให้เห็นชัดเจนได้ ดังนี้

“จริยธรรม” (Ethics) เป็นกรอบใหญ่ทางสังคมที่เป็นพื้นฐานของแนวคิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต การกระทำใดที่ผิดต่อกฎหมายการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต ย่อมเป็นความผิดต่อจริยธรรมด้วย แต่ตรงกันข้าม การกระทำใดที่ฝ่าฝืนจริยธรรมอาจไม่มีความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต เช่น การมีพฤติกรรมส่วนตัวที่ไม่เหมาะสม การมีพฤติกรรมชั่วช้า เป็นต้น

“การขัดกันแห่งผลประโยชน์” (Conflict of Interest) เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใด ๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้เสียกับกิจกรรม หรือการดำเนินการที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตนเองหรือพวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจหน้าที่เป็นไปโดยไม่สุจริตก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ

“การทุจริต” (Corruption) เป็นพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎหมายโดยตรง ถือเป็นการผิดอย่างชัดเจน สังคมส่วนใหญ่จะมีการบัญญัติกฎหมายออกมารองรับ มีบทลงโทษชัดเจน ถือเป็นการผิดขั้นรุนแรงที่สุดที่เจ้าหน้าที่รัฐต้องไม่ปฏิบัติ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ขาดจริยธรรม
ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเข้าไปกระทำการใด ๆ
ที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์
ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น
ขาดความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่
และอาจจะเป็นต้นเหตุของการทุจริตต่อไป”

ข้อห้ามของบุคลากรภาครัฐ เรื่อง การให้-รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่า

ข้อห้ามตามมาตรา 128 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ประกอบประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมชาติของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. 2563

การขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ประโยชน์ส่วนรวม

ม. 128

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

หลักการ

ห้ามเจ้าพนักงานของรัฐ**รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด อันอาจคำนวณเป็นเงินได้**

และยังห้ามผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐมาแล้ว **ยังไม่ถึง 2 ปี** ด้วย

ข้อยกเว้น

เจ้าพนักงานของรัฐสามารถรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้ ในกรณีดังนี้

1. มีกฎหมายอนุญาตให้สามารถรับได้ เช่น เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เบี้ยเลี้ยงไปราชการ เงินปันผลสหกรณ์
2. เป็นการรับจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือญาติ โดยจะต้องเป็นการให้ตามประเพณี หรือ ตามธรรมเนียมจรรยาตามฐานานุรูป
3. เป็นการรับ โดยธรรมชาติ

คือ การรับจากบุคคลที่ให้กับในโอกาสเทศกาลหรือวันสำคัญ รวมถึงการแสดงความยินดี การแสดงความขอบคุณ การต้อนรับ การแสดงความเสียใจ หรือการให้ตามมารยาทที่ถือปฏิบัติกันในสังคม

ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- การให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป
- หรือ
- การรับจากผู้ซึ่งมิใช่ญาติที่มีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาส **ไม่เกิน 3,000 บาท**

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ หรือมีมูลค่าเกิน 3,000 บาท

โดยมีความจำเป็นอย่างอื่นที่ต้องรับไว้เพื่อเป็นการรักษาเกียรติ มิตรภาพ หรือความสัมพันธ์

ต้องแจ้งรายละเอียดต่อผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐ / ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สิน

ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐ / ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน พิจารณาและมีคำสั่ง

ให้รับไว้ ให้คืนทรัพย์สิน

ส่งคืนทรัพย์สินโดยทันที

หากไม่สามารถคืนได้ให้ส่งมอบเป็นหลักฐานของหน่วยงานโดยเร็ว

รับเงิน 3,000 ต้องทำอะไร?

ดาวโหลดแบบฟอร์มได้ที่ www.nacc.go.th/coi

สำนักงาน ป.ป.ช.

ข้อควรรู้... หลังเกษียณ

สำหรับเจ้าพนักงานของรัฐ

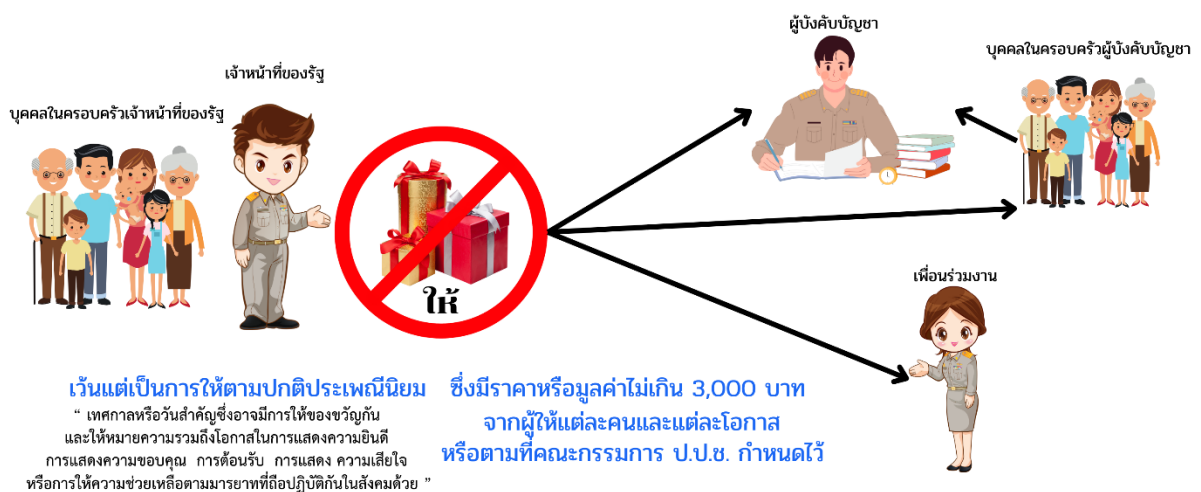

ข้อห้ามตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2565

บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้-รับของขวัญ

ข้อ 5 เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลในครอบครัวจะให้ของขวัญแก่ผู้บังคับบัญชาหรือบุคคลในครอบครัวของผู้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันมิได้

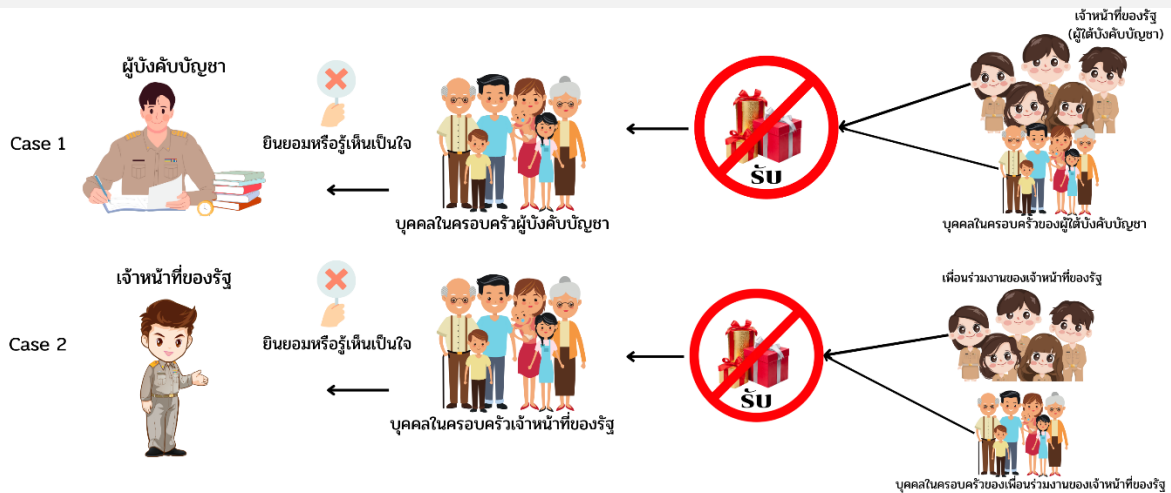

ข้อ 6

เจ้าหน้าที่ของรัฐจะทำการใด ๆ
เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดเพื่อมอบให้
หรือจัดหาของขวัญให้ผู้บังคับบัญชาหรือบุคคลในครอบครัวของผู้บังคับบัญชามีได้

ข้อ 7 ผู้บังคับบัญชาจะยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัวของตนรับของขวัญ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ
บุคคลในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชามีได้ เว้นแต่ เป็นการรับของขวัญตามข้อ 5
เจ้าหน้าที่ของรัฐจะยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัวของตนรับของขวัญจาก เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ
บุคคลในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันมิได้ เว้นแต่เป็นการรับของขวัญ ตามข้อ 5

ข้อ 8 ผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัวของตน
รับของขวัญอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่จากผู้ที่เกี่ยวข้องมิได้ เว้นแต่เป็นการรับของขวัญตามข้อ 5 หรือ
การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจ ตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดไว้

รับแล้ว โดยไม่รู้ตัว ข้อ 9

กรณีบุคคลในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญแล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐมาทราบในภายหลังว่าเป็นการรับของขวัญโดยฝ่าฝืนระเบียบนี้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึกการรับ (ตามแบบฟอร์มแนบท้ายระเบียบฯ) รายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับของขวัญนั้นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้บังคับบัญชาสูงสุด ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับการทราบบุคคลในครอบครัวรับของขวัญ

รายงานเพื่อ ความโปร่งใส ข้อ 10

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับรายงานแล้ว และเห็นว่าเป็นการรับโดยการฝ่าฝืนระเบียบฯ ให้ส่งคืนของขวัญนั้นแก่ผู้ให้โดยทันที กรณีที่ไม่สามารถคืนได้ ให้รายงานเหตุผลที่ไม่สามารถคืนได้และส่งของขวัญที่ได้รับให้เป็นสิทธิของหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยเร็ว โดยต้นสังกัดจะเก็บรักษาของขวัญ 1 ปี

เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวหรือในระหว่างเวลาดังกล่าว หากการเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากเกินไป หรือจะกระทบต่อมูลค่าสินทรัพย์นั้น ผู้บังคับบัญชาสูงสุดอาจสั่งให้นำของขวัญนั้นออกขาย แลกเปลี่ยน โอน แปรสภาพ หรือทำลาย ตามกฎหมายจัดซื้อจัดจ้างหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และนำเงินที่ได้ส่งคืนเป็นรายได้ของแผ่นดิน

และ **“ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลในครอบครัวไม่เคยได้รับของขวัญดังกล่าว”**

สภาพบังคับ ข้อ 11

หากจงใจฝ่าฝืนระเบียบให้ถือว่า
ผู้นั้นกระทำความผิดวินัย หรือไม่ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
และให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

มาตรการ กำกับดูแล ข้อ 12

- กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกร้องเรียนว่ามีการให้-รับของขวัญเป็นทรัพย์สินที่ต้องส่งคืน ว่างใจฝ่าฝืนระเบียบ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามข้อ 11 และให้ความคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสด้วย
- กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกร้องเรียนว่ามีการให้-รับของขวัญเป็นทรัพย์สินที่ต้อง สปน. ว่างใจฝ่าฝืนระเบียบ ให้ สปน. แจ้งผู้บังคับบัญชาของต้นสังกัดดำเนินการตามระเบียบ
- สปน. มีหน้าที่ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ เพื่อ
 - เสริมสร้างให้เจ้าหน้าที่เกิดความตระหนักรู้ ที่จะปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบ
 - กำหนดแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติมตามความเหมาะสม เพื่อให้การบังคับใช้ผลในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการเสริม NO Gift Policy

เจตนาสร้าง และมาตรการ ส่งเสริม สนับสนุน ข้อ 13

เสริมสร้าง
ทัศนคติค่านิยม
ให้เกิดความประหยัด

แสดงความยินดี ปรารถนาดี ขอขอบคุณ ต้อนรับ เสียใจ อื่น ๆ ตามปกติประเพณีนิยม

ควรใช้วิธีการอื่น เช่น บัตรอวยพร สมุดอวยพร การสื่อสารผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์

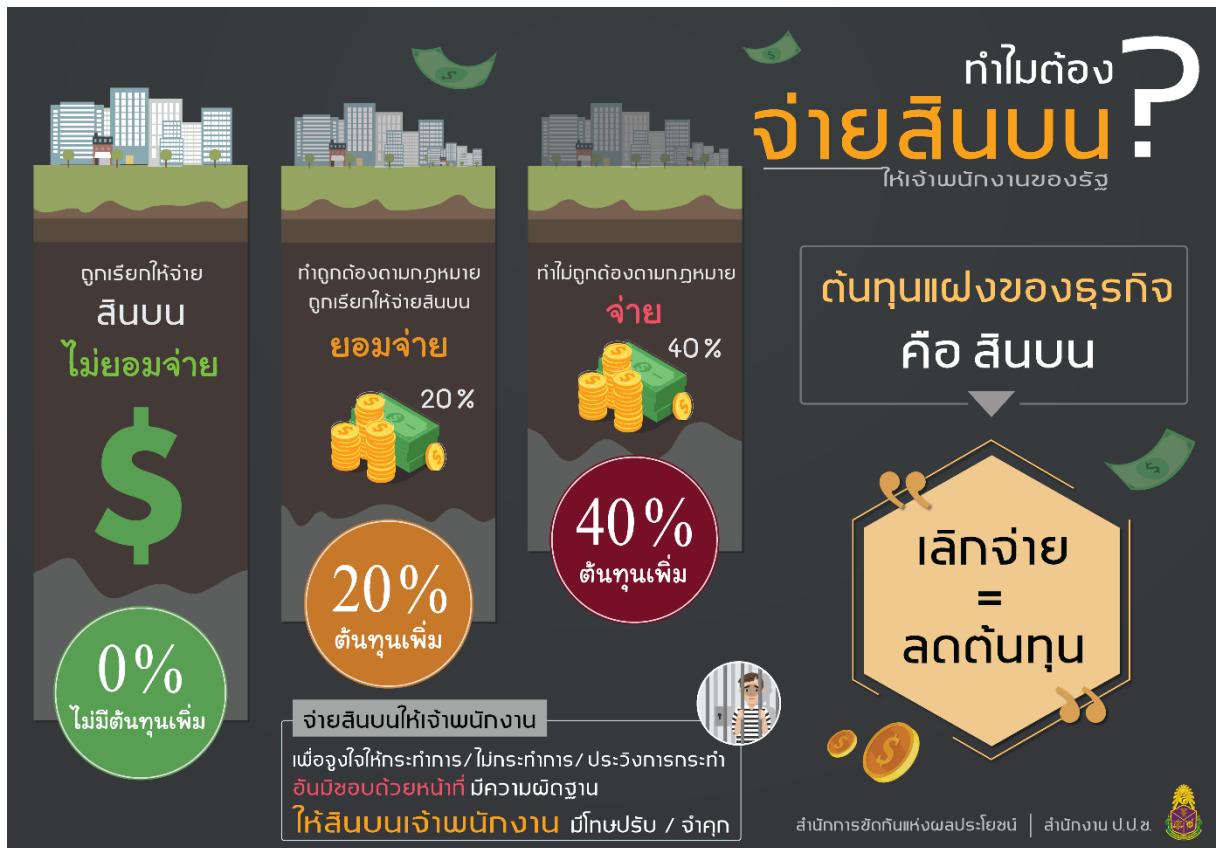

ผู้บังคับบัญชา
ต้องเป็นแบบอย่าง
ในแนวทางประหยัด

มีหน้าที่

- ส่งเสริมค่านิยม
- แนะนำ กำหนดมาตรการจูงใจที่จะพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก พฤติกรรมของผู้ใต้บังคับบัญชา

สาระความเข้าใจ

กรณีตัวอย่างพฤติการณ์เกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard)

พฤติการณ์ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest)

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด (Accepting Assets or Other Benefits)

และการใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว (Use Government Property for Personal Gain)

กลุ่มนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับประเทศ (สมาชิกวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี และตำแหน่งการเมืองอื่น ๆ)

(1) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถือครองที่ดินที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) และป่าสงวนแห่งชาติ

นางสาว ปลา ขณะดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ได้เข้ายึดถือ ครอบครอง และทำประโยชน์ในที่ดิน ส.ป.ก. กว่า 1,700 ไร่ โดยศาลฎีกาได้พิจารณาว่า เมื่อหน่วยงานได้มีการประกาศให้มีการยื่นขอปฏิรูปที่ดิน แต่นางสาว ปลา ไม่เข้าสู่กระบวนการดังกล่าว และมีเจตนาไม่ส่งคืนเพื่อจัดสรรแก่ให้เกษตรกรและเลี่ยงการเข้ากระบวนการปฏิรูปมาโดยตลอดจน เมื่อมีการตรวจสอบนางสาว ปลา จึงคืนที่ดินให้ทั้งหมดโดยไม่มีเงื่อนไข หากสมัครใจส่งมอบเองตามที่อ้าง นอกจากนี้ การครอบครองที่ดินดังกล่าวยังเป็นการปิดโอกาสเกษตรกรรายอื่นไม่สามารถได้รับการจัดสรรที่ดินทำกิน ขณะที่เจ้าตัวยังมีรายได้จากการเป็น ส.ส. 4 สมัย และใช้เวลาทำงานส่วนใหญ่ในรัฐสภา มีทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก ไม่ใช่เกษตรกรโดยอาชีพ การครอบครองดังกล่าวย่อมเป็นเรื่องที่ ส.ส. ควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชนไม่พึงปฏิบัติ ทั้งยังไม่อาจอ้างหน้าที่เลี้ยงดูบิดามารดาอันเป็นหน้าที่ส่วนตนเพื่อก่อภาระแก่สังคมโดยรวมได้ อีกทั้งยังเป็นผู้มีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ ควรต้องปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีในการเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย แม้ต่อมาจะส่งมอบที่ดินคืนให้แก่หน่วยงาน ก็ไม่ทำให้การฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมที่เกิดขึ้นมาแล้วกลับกลายเป็นไม่เกิดขึ้นได้

(2) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการยึดถือครอบครองที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติและแนวเขตป่าไม้ถาวร

คดีนี้มีประเด็นเกี่ยวกับการขออนุญาตที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติและแนวเขตป่าไม้ถาวร ซึ่งนาง ไก่ ขณะดำรงตำแหน่ง รมช.ศธ. อ้างว่าซื้อที่ดินมาจากชาวบ้านคนหนึ่ง เมื่อปี 2533 และได้ทำประโยชน์ในที่ดินด้วยการปลูกพืชผลต่าง ๆ อย่างไรก็ดี จากการไต่สวนของศาลฎีกาพบว่าชาวบ้านคนดังกล่าวไม่มีตัวตนจริง และที่ดินดังกล่าวไม่มีการทำประโยชน์อย่างต่อเนื่องตามที่อ้าง

ศาลฎีกาพิจารณาว่า นาง ไก่ ได้ให้ถ้อยคำเท็จต่อเจ้าหน้าที่ในการขออนุญาตที่ดิน โดยอ้างว่าตนเองเป็นผู้ซื้อที่ดินและทำประโยชน์ในที่ดิน ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่พบจากการตรวจสอบภาพถ่ายทางอากาศ และรายงานการสำรวจภาคสนาม ซึ่งที่ดินดังกล่าวอยู่ในสภาพป่ารกทึบและไม่มีร่องรอยการทำสวนหรือปลูกพืชผลใด ๆ นอกจากนี้ ยังไม่สามารถแสดงหลักฐานที่เพียงพอเพื่อยืนยันการครอบครองที่ดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย การออกโฉนด จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย การกระทำของนาง ไก่ ถือเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อตนเอง และก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง รมช.ศธ. ตามมาตรฐานทางจริยธรรม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 แม้นาง ไก่ จะไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการกำกับดูแลกรมที่ดิน กรมป่าไม้ หรือกรมอุทยานแห่งชาติ แต่การกระทำดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของสาธารณชนในการบังคับใช้กฎหมาย และถือเป็นกรณีที่มีลักษณะร้ายแรงตามมาตรฐานทางจริยธรรม

(3) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝากบัตรแสดงตนไว้กับสมาชิกสภาฯ คนอื่นเพื่อให้ลงคะแนนแทน

นาง ธงธง ชนะดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ลงชื่อเข้าร่วมประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสำคัญในสภา แต่กลับไม่อยู่ในห้องประชุมระหว่างการลงมติในสองช่วงเวลา โดยพบว่าบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของ ส.ส. ท่านนี้ถูกใช้งานเพื่อการแสดงตนและลงคะแนนแทนตัวนาง ธงธง โดยศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานและข้อเท็จจริงในคดีบ่งชี้ว่า ส.ส. ท่านนี้ ได้ฝากบัตรไว้กับ ส.ส. ท่านอื่นเพื่อให้ลงคะแนนแทน เป็นพฤติกรรมที่ละเมิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซึ่งถูกกำหนดให้ผู้แทนราษฎรแต่ละคนต้องปฏิบัติด้วยตนเอง การกระทำดังกล่าวไม่เพียงแต่ขัดต่อข้อบังคับของรัฐธรรมนูญ แต่ยังสะท้อนถึงการขาดความซื่อสัตย์สุจริตในตำแหน่งหน้าที่ นอกจากนี้ การกระทำดังกล่าวยังถือเป็นการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ทั้งเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือพรรคพวก ซึ่งส่งผลเสียต่อความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อระบบการเมืองและองค์กรนิติบัญญัติ

(4) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโพสต์ภาพถ่ายและข้อความบนโซเชียลมีเดียที่ไม่เหมาะสมต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

ขณะดำรงตำแหน่ง ส.ส. ถูกกล่าวหาว่า โพสต์ภาพถ่ายและข้อความบนเฟซบุ๊กที่ถูกตีความว่าเป็นการกระทำอันไม่เหมาะสมต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ตั้งแต่ก่อนที่จะดำรงตำแหน่ง ส.ส.

ศาลฎีกาได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย โดยเน้นที่การกระทำของ ส.ส. ท่านนี้ ที่ถูกมองว่าเป็นการไม่เคารพและ诋毁สถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติให้ปวงชนชาวไทยมีหน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ศาลเห็นว่า การที่ ส.ส. ท่านนี้ ไม่ลบภาพและข้อความดังกล่าวออกจากบัญชีเฟซบุ๊ก แม้จะสามารถทำได้ ถือเป็นการดเว้นการกระทำที่จำเป็นเพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยถือว่าฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. ท่านนี้ตลอดไป รวมถึงไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ ตามรัฐธรรมนูญ

(5) นายกรัฐมนตรีเสนอแต่งตั้งบุคคลที่ไม่ซื่อสัตย์สุจริตและมีพฤติกรรมอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง เป็นรัฐมนตรี

ขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งบุคคลหนึ่ง เป็นรัฐมนตรี ทั้งที่ทราบหรือควรทราบว่าบุคคลคนนั้น เคยถูกศาลฎีกาสั่งจำคุกในคดีละเมิดอำนาจศาล และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งถือเป็นบุคคลที่กระทำการอันไม่ซื่อสัตย์สุจริตและมีพฤติกรรมอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงตามรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาว่า พฤติกรรมของบุคคลที่จะถูกแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีเกี่ยวข้องกับการละเมิดอำนาจศาล ซึ่งศาลฎีกาได้มีคำสั่งลงโทษจำคุกเป็นเวลา 6 เดือน ในคดีที่เกี่ยวข้องกับการให้สินบนเจ้าพนักงานและประพฤติดมิชอบในบริเวณศาล นอกจากนี้ สภานายความยังได้มีมติให้ลบชื่อบุคคลคนนี้ออกจากทะเบียนหนายความ เนื่องจากพฤติกรรมที่ไม่เคารพอำนาจศาลและทำให้เสื่อมเสียความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า นายกรัฐมนตรีควรทราบถึงพฤติกรรมบุคคลดังกล่าว แต่ยังคงเสนอแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี ซึ่งแสดงถึงการขาดความซื่อสัตย์สุจริตและไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง จึงวินิจฉัยให้ความเป็นรัฐมนตรี ลี้้นสุดลงเฉพาะตัว เนื่องจากไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ขาดคุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญ และมีพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

(6) เป็นลูกจ้างของบริษัทเอกชนจากการเป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์ขณะดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี

ขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ยังคงเป็นพิธีกรในรายการโทรทัศน์จำนวน 2 รายการ ให้กับบริษัทเอกชน ซึ่งถือเป็นการรับจ้างทำงานและอาจก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน โดยศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการที่นายกรัฐมนตรี ยังคงเป็นพิธีกรในรายการโทรทัศน์ของบริษัทเอกชน ซึ่งเป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเพื่อหาผลกำไร และได้รับค่าตอบแทนจากบริษัทดังกล่าว แม้ว่านายกรัฐมนตรี จะอ้างว่าไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือน แต่พบว่ามีหลักฐานที่ชัดเจนว่ายังคงได้รับค่าตอบแทนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น ค่าน้ำมันรถ และค่าพาหนะ ซึ่งถือเป็นการรับจ้างทำงานตามความหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยศาลรัฐธรรมนูญได้ตีความคำว่า "ลูกจ้าง" ในรัฐธรรมนูญอย่างกว้างโดยไม่จำกัดเฉพาะความหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายแรงงาน แต่รวมถึงการรับจ้างทำงานใด ๆ ที่มีลักษณะของการได้รับค่าตอบแทน ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนในรูปแบบอื่น ๆ ศาลเห็นว่า ขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและยังคงเป็นพิธีกรในรายการโทรทัศน์ของบริษัทเอกชน เป็นการกระทำที่ขัดกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ต้องการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และการใช้อำนาจในตำแหน่งเพื่อประโยชน์ส่วนตัวซึ่งเป็นกระทำการอันต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยการเป็นลูกจ้างของบริษัทเอกชน ซึ่งเป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเพื่อหาผลกำไร จึงมีผลให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ

(7) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝากผู้อื่นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้บัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงคะแนน ขณะเดินทางไปกลับต่างจังหวัด

ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ได้ปรากฏชื่อ นาย A และนาย B และนาย C สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แสดงตนและลงคะแนน ทั้งที่บุคคลทั้งสามไม่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรตลอดระยะเวลาที่มีการประชุม เนื่องจากการเดินทางไป - กลับ ต่างจังหวัดโดยเครื่องบิน จึงรับฟังได้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสามคน ได้ฝากบัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ของตนไว้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น หรือยินยอมให้บัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ของตนไปอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายนั้นใช้บัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์กดปุ่มแสดงตนและลงคะแนนแทนในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

(8) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยยอมให้บุคคลอื่นชำระค่ารักษาพยาบาลแทนตนเอง

ขณะดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ได้เข้ารับการรักษายาบาลที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง มีค่ารักษาพยาบาล รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1.449 ล้านบาท และยอมให้บุคคลอื่นชำระค่ารักษาพยาบาลแทนตนเอง รวมเป็นเงินจำนวน 1.335 ล้านบาท และยังได้นำใบเสร็จรับเงินค่ารักษาไปเบิกค่ารักษาพยาบาล จากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเบิกคืนได้เป็นเงิน จำนวน 4.954 แสนบาท มีส่วนที่เกินสิทธิที่ไม่สามารถเบิกคืนได้เป็นเงินจำนวน 9.538 แสนบาท ต่อมาปรากฏว่า ส.ส. คนดังกล่าว ได้เสนอให้มีการแต่งตั้งหนึ่งในบุคคลที่ชำระค่ารักษาพยาบาลแทนตนเป็นผู้เชี่ยวชาญประจำตัว ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือเป็นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(9) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ยึดถือครอบครองที่ดินของรัฐเพื่อประโยชน์ของตนเอง โดยฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม

ขณะดำรงตำแหน่ง รมช.กษ. และ ส.ส. ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง ส.ส. เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2551 กรณีเข้ารับตำแหน่ง รมช.กษ. เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2552 และกรณีเข้ารับตำแหน่ง ส.ส. เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2562 โดยแจ้งว่าครอบครองที่ดินประเภทใบจอง (น.ส. 2) ในท้องที่แห่งหนึ่ง จำนวน 40 แปลง เนื้อที่รวม 220 ไร่

จากการตรวจสอบพบว่า เมื่อปี พ.ศ. 2532 - 2534 ท่านผู้นี้เป็นผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการจัดสรรที่ดินและเป็นผู้ไม่ได้รับการจัดสรรที่ดินและใบจองในโครงการจัดที่ดินผืนใหญ่แห่งนี้ แต่ได้ซื้อที่ดินโดยทำสัญญาซื้อขายและสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินกับประชาชนผู้ได้รับจัดสรรที่ดินและได้รับใบจอง (น.ส. 2) ให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ทั้งที่ที่ดินดังกล่าวไม่สามารถโอนหรือซื้อขายเปลี่ยนมือได้ เว้นแต่ตกทอดโดยมรดก หลังจากได้รับการส่งมอบใบจองและการครอบครองที่ดินมาแล้ว ได้เข้าทำประโยชน์โดยปลูกต้นยางพาราเต็มพื้นที่ต่อเนื่องเรื่อยมา แม้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีคำสั่งให้ผู้ที่ได้รับการจัดสรรที่ดินและใบจองเดิมสละสิทธิในที่ดินและออกจากที่ดินและจำหน่ายสิทธิใบจอง ตามประมวลกฎหมายที่ดินแล้ว เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2556 วันที่ 5 กันยายน 2565 และวันที่ 22 กันยายน 2565 (ภายหลังมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. 2561 ใช้บังคับ)

ต่อมาขณะท่านดำรงตำแหน่งรองประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ทำหนังสือขอสละสิทธิครอบครองและใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งจำหน่ายใบจองที่ดินดังกล่าว เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2566 และวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 จึงไม่มีผลให้การยึดถือ ครอบครอง และทำประโยชน์ในที่ดินประเภทใบจอง (น.ส. 2) พฤติการณ์ดังกล่าวถือเป็นการครอบครองที่ดินของรัฐเพื่อประโยชน์ของตนเอง โดยฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ของรัฐ ทั้งยังเป็นการกีดกันผู้ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีอยู่แล้วแต่เป็นจำนวนน้อยไม่พอเลี้ยงชีพ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ตามมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. 2561 และข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการ พ.ศ. 2563

(10) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าไม้ถาวร และยึดถือครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินโดยมิชอบ

เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2562 นาย เสือ ขณะดำรงตำแหน่ง ส.ส. ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยแจ้งว่านางสาว A ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส ได้ยึดถือครอบครองที่ดิน ภ.บ.ท. 5 จำนวนหลายแปลง เนื้อที่ประมาณกว่า 250 ไร่ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน 2554 โดยให้บุคคลอื่นปลูกข้าวโพดประมาณ 100 ไร่ จากการตรวจสอบพบว่าที่ดิน ภ.บ.ท. 5 อยู่ในเขตป่าไม้ถาวร ซึ่งเป็นที่ดินของรัฐตามประกาศของกรมป่าไม้ พ.ศ. 2506 และนางสาว A ไม่เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เข้ายึดถือครอบครองหรือได้รับการยกเว้นให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าวจากหน่วยงานของรัฐ การเข้ายึดถือครอบครอง

ดังกล่าวจึงเป็นการบุกรุกยึดถือครอบครองที่ป่าโดยไม่ได้รับอนุญาตและร่วมกันครอบครองป่าที่ได้ถูกแผ้วถางตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484

สำหรับที่ดิน ภ.บ.ท. 5 ดังกล่าวอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้นำไปจัดสรรให้แก่เกษตรกรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 แต่นางสาว A มิได้เป็นผู้ยากไร้หรือไร้ที่ดินทำกิน เนื่องจากมีรายชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทและห้างหุ้นส่วน มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองรถยนต์จำนวนหลายคัน และมีชื่อเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินหลายแปลง ขณะเดียวกันนาย เสือ และนางสาว A ได้ยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าว จนกระทั่งนาย เสือ ได้รับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ยังคงยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินต่อเนื่องเรื่อยมา ทั้งที่นาย เสือ และนางสาว A ไม่ใช่บุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นผู้ประกอบอาชีพเกษตรกร และไม่ได้ใช้เวลาส่วนใหญ่ในอาชีพเกษตรกรรม ตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 ดังนั้นการกระทำของนาย เสือ เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกบุกรุกทำลาย และก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์การดำรงตำแหน่งอันถือว่ามีลักษณะร้ายแรงและเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

กลุ่มนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับท้องถิ่น

(1) นายก อบต. เข้าไปมีส่วนได้เสียเพื่อเอื้อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นในกิจการที่ทำกับ อบต.

อบต. A ได้จัดจ้าง หจก.XYZ ดำเนินโครงการก่อสร้างถนนดิน จำนวน 3 สัญญา วงเงิน 2.02 ล้านบาท วงเงิน 3.78 ล้านบาท และวงเงิน 2.45 ล้านบาท ในการดำเนินการต่าง ๆ ทุกสัญญา ไม่ว่าจะเป็นการซื้อแบบ เสนอราคาลงนามในสัญญาจ้าง เบิกเงินค่าจ้าง และอื่น ๆ มีนาง ปลา ภรรยาของนายก อบต. A และเป็นน้องสาวของนาย ธง หุ้นส่วนผู้จัดการของหจก.XYZ เป็นผู้ดำเนินการทั้งสิ้น

สำหรับนาย ธง ในทางนิตินัยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของหจก.XYZ แต่ปกติจะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีได้มีอาชีพรับเหมาก่อสร้างและไม่มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างแต่อย่างใด ส่วนเครื่องมือและวัสดุก่อสร้างต่าง ๆ จะเก็บไว้ที่บ้านพักของนายก อบต. ในการรับเช็คค่าจ้างทั้งสามโครงการ นาง ปลา เป็นผู้มารับเช็ค และลงลายมือชื่อแทนนาย ธง พร้อมทั้งประทับตราของหจก.XYZ และนำเช็คค่าจ้างฝากเข้าบัญชีธนาคารของหจก.XYZ และได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีในวันเดียวกัน จึงรับฟังได้ว่า หจก.XYZ เป็นหจก.ที่นายก อบต. A และนาง ปลา จัดตั้งขึ้นเพื่อใช้ในการรับเหมางานต่าง ๆ ของ อบต. A โดยใช้ชื่อพี่ชายภรรยา (นาย ธง) เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการบังหน้า การกระทำของนายก อบต. A นาง ปลา และนาย ธง จึงเป็นการร่วมกันเข้ามามีส่วนได้เสียเพื่อเอื้อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นในกิจการที่ทำกับ อบต. A

(2) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการเรียกรับทรัพย์สินในการบริหารงานบุคคล

- นายก อบต. ติดต่อยกกับรับเงินจากบุคคลที่ประสงค์จะเข้าทำงานที่ อบต. โดยมีขอบ

เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2560 นาย เรือ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายก อบต.แห่งหนึ่ง ได้ติดต่อกับบุคคลซึ่งประสงค์จะให้บุตรสาวเข้าทำงานสังกัด อบต.ที่นาย เรือ เป็นนายก อบต. โดยแจ้งว่าจะมีตำแหน่งงานบัญชีว่าง 1 อัตรา และได้เรียกรับเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเพื่อให้บุตรสาวของบุคคลดังกล่าวได้เข้าทำงานภายในเดือนตุลาคม

2560 ต่อมาบุคคลดังกล่าวหลงเชื่อและมอบเงินให้แก่นาย เรือ จำนวน 3 ครั้ง รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น 1.9 ล้านบาท โดยที่จริง ๆ แล้ว อบต. แห่งนี้ ไม่มีการเปิดตำแหน่งตามที่นาย เรือ กล่าวอ้างแต่อย่างใด

- นายก อบต. เรียกรับเงินค่าตอบแทนการเพื่อให้การต่อสัญญาจ้างจากพนักงานจ้าง จำนวน 18 ราย

ระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2558 นาย ม้า ในฐานะนายก อบต.แห่งหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจในการสั่งอนุญาต อนุมัติ ให้ต่อสัญญาจ้างของพนักงานจ้าง ได้เรียกรับเงินเป็นค่าตอบแทนในการต่อสัญญาจ้างจากพนักงานจ้าง จำนวน 18 ราย รายละ 20,000 - 50,000 บาท การกระทำของนาย ม้า จึงเป็นการเรียกรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่

- นายก อบต. เรียกรับเงิน โดยอ้างว่าจะสามารถช่วยเหลือให้สอบบรรจุเป็นพนักงานท้องถิ่น

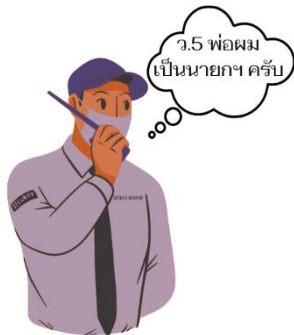
เมื่อปี พ.ศ. 2558 นาย แหวน นายก อบต. ต่อเต่า ได้ร่วมกันเรียกรับเงินจากบิดาของผู้ที่ประสงค์จะสอบบรรจุ เข้ารับราชการรายหนึ่ง โดยแจ้งว่า อบต. ต่อเต่า จะเปิดรับสมัครสอบพนักงานส่วนตำบล และอ้างว่าสามารถช่วยเหลือ บุตรให้สามารถสอบเข้าเป็นพนักงานส่วนตำบลของ อบต. ต่อเต่า ได้ โดยหากต้องการให้บุตรบรรจุเป็นข้าราชการ ตำแหน่งนิติกรระดับ 3 ในลำดับที่ 1 ต้องชำระเงินจำนวน 6 ล้านบาท เพื่อเป็นค่าดำเนินการให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง ในการช่วยเหลือให้สอบได้ จนกระทั่งบิดาของผู้ประสงค์จะสอบบรรจุเข้ารับราชการหลงเชื่อ โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝาก ของนาย แหวน จำนวน 7 ครั้ง รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน 6 ล้านบาท

ต่อมาหลังจากที่ อบต. ต่อเต่า ได้ประกาศเปิดรับสมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้าเป็นพนักงานส่วนตำบล ประจำปี 2558 ตามประกาศลงวันที่ 21 กันยายน 2558 ปรากฏว่า คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต. จังหวัด) ไม่สามารถจัดจ้างสถาบันการศึกษามาดำเนินการออกข้อสอบได้ จนกระทั่งมีประกาศ คสช. ที่ 8/2560 เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2560 ให้การสอบแข่งขัน พนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นหน้าที่ของ ก.อบต. จากนั้นกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ อบต. ต่อเต่า ดำเนินการยกเลิกการสอบแข่งขัน และ อบต. ต่อเต่า ได้ประกาศยกเลิกการสอบแข่งขันและคืนเงินแก่ผู้สมัคร สอบ เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2561

- นายก อบต. หลุดจากตำแหน่งเพราะรับลูกชายทำงาน

พฤติการณ์ของเจ้าพนักงานของรัฐที่ต้องห้ามมิให้กระทำการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ ส่วนรวม หรือ ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) ถูกบัญญัติไว้ในกฎหมายหลากหลายฉบับและหลายระดับ ซึ่งกำหนดระดับเจ้าพนักงานของรัฐตั้งแต่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินระดับประเทศ จนกระทั่งถึง ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่บริหารราชการแผ่นดินในระดับตำบล และหมู่บ้าน โดยมีระดับความรุนแรง ของบทลงโทษแตกต่างกันออกไป กรณีตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 64/2 (3) ได้บัญญัติถึงข้อห้ามที่มีให้ตำแหน่งดังกล่าว กระทำการอันเป็น “ผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา” หรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล นั้น หรือมีส่วน ได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือ ทางอ้อม หากมีการฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้ มีอัตราโทษสูงสุดคือพ้นจากตำแหน่ง

สำหรับพฤติการณ์ที่จะยกเป็นกรณีตัวอย่างอยู่ระหว่างบรรยากาศการเปลี่ยนผ่านอำนาจปกครองไปสู่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เมื่อปี พ.ศ. 2557 เหตุการณ์มีอยู่ว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (ส.อบต.) ร้องเรียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด กล่าวหานายกองค์การบริหารส่วนตำบล (นายก อบต.) ว่ามีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือ

ทางอ้อมในสัญญาที่กระทำกับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จากเหตุจ้องหมาบริการบุตรชายนายก อบต. ให้เป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (รปภ.) เพื่อดูแลทรัพย์สินของสำนักงาน อบต. จากนั้นจังหวัดสั่งการอำเภอให้ดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยประเด็นดังกล่าวจนกระทั่งมีคำสั่งให้นายก อบต. พ้นจากตำแหน่ง และเป็นเหตุให้นายก อบต. ฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดตามลำดับ เพื่อทวงตำแหน่งและเงินตอบแทนต่าง ๆ กลับคืนมา¹⁸ ซึ่งมีรายละเอียดพฤติการณ์เป็นอุทธรณ์สำหรับบุคคลที่จะเข้ามาบริหารราชการระดับ

พื้นที่ให้ตระหนักถึงหลักจริยธรรมและเจตนารมณ์ของบทบัญญัติ ดังนี้

ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายก อบต. ได้รับหนังสือจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ อบต. จัดเวรยามรักษาความปลอดภัยสถานที่ราชการตลอด 24 ชั่วโมง อย่างเคร่งครัดในช่วงเวลาสถานการณ์ไม่ปกติ จึงได้จัดประชุมหรือหัวหน้าส่วนราชการในสังกัด แล้วมีมติเห็นชอบให้จ้างบุคคลเป็นเจ้าหน้าที่ รปภ. จำนวน 1 อัตรา และดำเนินการจัดจ้างตามระเบียบของทางราชการด้วยวิธีการสอบราคาจากผู้สนใจ 3 ราย ได้แก่

รายที่ 1 นายหนู เสนอราคาค่าจ้างเดือนละ 6,000 บาท

รายที่ 2 นายเบ็ด เสนอราคาค่าจ้างเดือนละ 8,000 บาท

และรายที่ 3 นายไก่ เสนอราคาค่าจ้างเดือนละ 9,000 บาท

จากนั้น เจ้าหน้าที่พัสดุได้เสนอรายชื่อทั้ง 3 ราย ให้แก่คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาในวันเดียวกัน โดยพิจารณาคุณสมบัติต่าง ๆ เช่น ความเหมาะสมในตำแหน่ง ความสามารถ สภาพร่างกาย อายุ และราคาที่เสนอเห็นว่า นายหนูเหมาะสมกับตำแหน่งดังกล่าว เนื่องจากเป็นคนหนุ่ม ไม่มีพันธะทางครอบครัว ผ่านการเกณฑ์ทหารแล้ว โดยผ่านการฝึกอบรมศึกษาวิชาทหารรักษาดินแดน (รต.) และเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ

นายก อบต. ในฐานะผู้ฟ้องคดี ให้การต่อศาลว่าตนมิได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องหรือใช้อำนาจใด ๆ ไม่ว่าทางตรงหรือโดยอ้อมเพื่อบีบบังคับให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกนายหนูซึ่งเป็นบุตรชายของตนให้เข้าทำสัญญาจ้างเหมาเป็นเจ้าหน้าที่ รปภ. และเห็นว่าคณะกรรมการคัดเลือกได้ตรวจสอบคุณสมบัติต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว และไม่ผิดระเบียบหรือข้อกฎหมาย จึงสั่งการเห็นชอบให้ดำเนินการตามที่เสนอ ประกอบกับบุตรชายตนบรรลุนิติภาวะแล้ว ชอบที่จะทำนิติกรรมได้ด้วยตัวเอง การสั่งจ้างรายนี้ ไม่ทำให้รัฐเสียหายหรือเสียประโยชน์แต่อย่างใด ขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดี (นายอำเภอ) สอบสวนและวินิจฉัยแล้ว มีคำสั่งให้ตนพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุแห่งความล้มเหลวในฐานะบุตรและบิดานั้นเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบและไม่สมเหตุสมผล ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลในการประกอบอาชีพที่สุจริต ขัดกับรัฐธรรมนูญที่บัญญัติ ให้บุคคลทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน

ผู้ถูกฟ้องคดี (นายอำเภอ) และกรมการปกครอง ให้การต่อศาลว่า การดำเนินการตั้งแต่การขออนุมัติจ้างเหมาบริการวันที่ได้รับอนุมัติ วันที่รายงานผลการสืบราคา วันที่ผู้รับจ้างทั้ง 3 ราย เสนอราคากับวันที่คณะกรรมการคัดเลือก

¹⁸ สรุปความจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. 349/2562

พิจารณาคัดเลือกวันที่พิจารณาอนุมัติและลงนามในบันทึกตกลงจ้างเหมาบริการ จนถึงตกลงจ้างเป็นการดำเนินการภายในวันที่ 30 พฤษภาคม 2557 เพียงวันเดียว มีข้อพิพาทและชี้ชัดให้เห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวมีการวางแผนนัดแนะตกลงกันก่อนที่จะตกลงจ้างบุตรชาย นายก อบต. โดยนาย ก อบต. มีส่วนรู้เห็นในการดำเนินการดังกล่าว จึงถือว่านาย ก อบต. เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่นาย ก อบต. ได้ทำกับผู้รับจ้าง

ถึงแม้ว่าบุตรชายของนาย ก อบต. จะมีอายุ 23 ปี แต่ภาระในการอุปการะเลี้ยงดูยังต้องอุปการะเลี้ยงดูตามกฎหมายและหลักธรรมชาตินของสังคม เนื่องจากบุตรชายของนาย ก อบต. ยังอาศัยอยู่กับบิดามารดา ยังไม่มีครอบครัวของตนเอง การอยู่อาศัยในบ้านเดียวกันของผู้ฟ้องคดีกับบุตรชายย่อมอยู่ในภาวะต้องพึ่งพาอาศัยและดูแลทุกข์สุขจะต้องมีการพูดคุยสนทนาแลกเปลี่ยนความเห็นหรือบอกกล่าวเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้แก่กันในฐานะบิดาและบุตร จึงเชื่อว่าเจ้าหน้าที่พัสดุของ อบต. ได้ติดต่อประชาชนที่สนใจ ให้มาเสนอราคา เพื่อเข้ารับการคัดเลือกให้เป็นผู้รับจ้างในตำแหน่ง รมก. จำนวน 3 ราย โดย 1 ใน 3 ถูกติดต่อและเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกเพียงรายเดียวคือบุตรชายนั้น เป็นการอุปการะบุตรของตนเองตามหลักอุปถัมภ์ที่ปวงชนทั่วไปชอบที่จะดำเนินการซึ่งเป็นการกระทำตรงข้ามกับหลักคุณธรรมประกอบกับสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีเจตนาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กวดขันการจัดเวรยามรักษาสถานที่ราชการตลอด 24 ชั่วโมงเป็นการเฉพาะกิจในสถานการณ์เปลี่ยนผ่านที่มีการยึดอำนาจควบคุมตามประกาศเท่านั้นและการจัดเวรยามนั้นคงใช้ข้าราชการหรือบุคลากรที่มีอยู่ตามปกติ โดยไม่ได้มีนโยบายให้สรรหาบุคลากรมาทำหน้าที่เจ้าหน้าที่ รมก. เพิ่มเติมแต่อย่างใด การที่นาย ก อบต. อ้างว่าเป็นการสนองนโยบายของรัฐ แล้วตกลงจ้างบุตรชายของตนเองซึ่งอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน โดยยอมตั้งงบประมาณแผ่นดินเดือนละ 6,000 บาท โดยไม่มีเหตุจำเป็นซึ่งเงินจำนวนนี้เมื่อบุตรชายของนาย ก อบต. ได้รับค่าจ้างไป ย่อมนำเงินส่วนหนึ่งไปจุนเจือ ผู้ฟ้องคดีหรืออุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาตามหน้าที่ตามมาตรา 1563 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ถึงแม้กระบวนการจัดจ้างเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่เป็นกรณีเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์สาธารณะ จึงถือว่านาย ก อบต. เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยทางอ้อมในสัญญาที่ อบต. เป็นคู่สัญญา ตามมาตรา 64/2 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่แก้ไขเพิ่มเติม

ศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุด วินิจฉัยเห็นพ้องกันว่า กฎหมายมุ่งหมายที่จะให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นผู้ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน หรือเกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวม หรือผลประโยชน์ของรัฐ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นต้องไม่ใช่โอกาสในฐานะที่ตนเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง สร้างประโยชน์ส่วนตน โดยเบียดเบียนหรือคุกคามประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐ อันอาจส่งผลให้เกิดความไว้วางใจที่มีต่อบุคคลผู้นั้นว่าสามารถปฏิบัติงานตามตำแหน่งให้อยู่ในครรลองของคุณธรรมและจริยธรรมได้อันเป็นผลให้การบริการสาธารณะไม่เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี แม้กระบวนการจัดจ้างเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่กรณีเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์สาธารณะ จึงถือว่า นาย ก อบต. เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยทางอ้อมในสัญญาที่ อบต. เป็นคู่สัญญา ศาลปกครองสูงสุด พิพากษายืน เห็นพ้องตามศาลปกครองชั้นต้น พิพากษายกฟ้อง

- ตำแหน่ง ส.ท. เป็นเหตุ ห้ามปฏิเสธว่าไม่รู้เห็นเรื่องของลูกชาย !

ภายใต้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 48 จตุพศ (3) บัญญัติถึงข้อห้ามที่มีให้ตำแหน่งตั้งแต่นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี เลขานุการนายกเทศมนตรี และสมาชิกสภาเทศบาลกระทำการอันเป็น “ผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา” หรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่เทศบาลนั้น

หรือมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หากมีการฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้ มีอัตราโทษสูงสุดคือพ้นจากตำแหน่ง สำหรับบทความเรื่องนี้จะกล่าวถึงพฤติการณ์เป็น **“ผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา”** ของสมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) จำนวน 2 รายสังกัดเทศบาลแห่งหนึ่งในเขตพื้นที่จังหวัดพะเยา ถูกผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและสั่งให้พ้นจากสมาชิกภาพ ด้วยเหตุจากประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรที่มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับเทศบาล แต่สมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) ทั้งสอง ไม่เห็นด้วยกับการสอบสวนและคำสั่งที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากสมาชิกภาพ จึงนำประเด็นดังกล่าวฟ้องผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลปกครองชั้นต้นและสูงสุด เพื่อขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งรายละเอียดคำพิพากษาศาลปกครองมีอุทธรณ์ประเด็นให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับท้องถิ่นได้ตระหนักว่า ไม่ควรจะปฏิเสธว่าไม่รู้เห็นเรื่องของคนในครอบครัวตนเอง หากตนเองยังอยู่ระหว่างการดำรงตำแหน่งดังกล่าว โดยจะต้องระมัดระวังเรื่องธุรกรรมหรือธุรกิจที่ครอบครัวตนเองเข้าไปดำเนินการมีนิติสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับเทศบาลที่ตนสังกัดอยู่ โดยมีรายละเอียด 2 เหตุการณ์¹⁹ ดังนี้

เหตุการณ์แรก สำนักงานเทศบาลแห่งหนึ่งได้นำรถยนต์ไปซ่อมบำรุงหรือไปใช้บริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันจากร้านเด่นชัยยะการยาง (นามสมมติ) เป็นเวลากว่า 10 ปี ตั้งแต่ยังมีฐานะเพียงสุขาภิบาล หลายปีต่อมาผู้บริหารกิจการร้านชัยยะการยาง ประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) (ผู้ฟ้องคดี) จึงให้นายจงใจ (นามสมมติ) ผู้เป็นลูกชายบริหารกิจการแทน เมื่อ ส.ท. ผู้เป็นพ่อได้เข้าไปดำรงตำแหน่ง ส.ท. นายจงใจ ในฐานะเจ้าของร้านได้รับจ้างเพื่อบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมครุภัณฑ์ยานพาหนะรถยนต์ของเทศบาลโดยการทำสัญญากับเทศบาล เป็นเหตุให้ ส.ท. ผู้เป็นพ่อเข้าองค์ประกอบของพฤติการณ์เป็นผู้มีส่วนรู้เห็นในสัญญาที่ลูกชายทำกับเทศบาล ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยให้พ้นจากสมาชิกภาพ

เมื่อเหตุการณ์นี้ดำเนินไปสู่การพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นและสูงสุดตามลำดับ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลให้การอ้างว่าในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างได้สอบถามราคาจากผู้ประกอบการรายอื่นแล้วเห็นว่าร้านเด่นชัยยะการยาง เสนอราคาถูกกว่าร้านอื่น ๆ จึงเสนอผู้บริหารอนุมัติจ้างร้านนี้เพื่อซ่อมแซมยานพาหนะของเทศบาล โดยที่ไม่ทราบชื่อนายจงใจ เจ้าของร้านแห่งนี้เป็นผู้เป็นลูกชายของ ส.ท. สังกัดเทศบาลแห่งนี้ เนื่องจากในการทำสัญญาและธุรกรรมติดต่อเรื่องต่าง ๆ นายจงใจ เจ้าของร้านเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด ส.ท. ผู้เป็นพ่อไม่เคยเข้ามาเกี่ยวข้องใด ๆ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้วินิจฉัยให้พ้นจากสมาชิกภาพเห็นว่า เป็นการอ้างที่ขัดกับหลักความเป็นจริงเพราะพื้นที่รับผิดชอบในเขตเทศบาลและจำนวนประชากรในเขตพื้นที่มีไม่มาก ถ้าเป็นคนในพื้นที่ส่วนใหญ่จะรู้จักกันหมด โดยเฉพาะตำแหน่งหน้าที่ในราชการส่วนท้องถิ่น และการจะเป็น ส.ท. ได้ จะต้องมีการสมัครรับเลือกตั้ง หากเสีย จึงเป็นไปได้เลย ที่เจ้าหน้าที่ของเทศบาลจะไม่รู้จัก ส.ท. ที่ได้รับเลือก และไม่รู้จักลูกชายด้วย และข้อเท็จจริงอีกประการหนึ่งคือชื่อของร้านนี้ก็มาจากนามสกุลของ ส.ท. ผู้ฟ้องคดี รวมทั้งการซ่อมแซมบำรุงรักษายานพาหนะของเทศบาลย่อมต้องนำพาหนะไปดำเนินการที่ร้านของนายจงใจ ผู้เป็นลูกชายซึ่งอยู่บริเวณเดียวกับบ้านพักอาศัยของ ส.ท. ดังนั้น ย่อมต้องเห็นรถยนต์หรือพาหนะของเทศบาลที่มีตราสัญลักษณ์แสดงว่าเป็นรถของเทศบาลติดอยู่

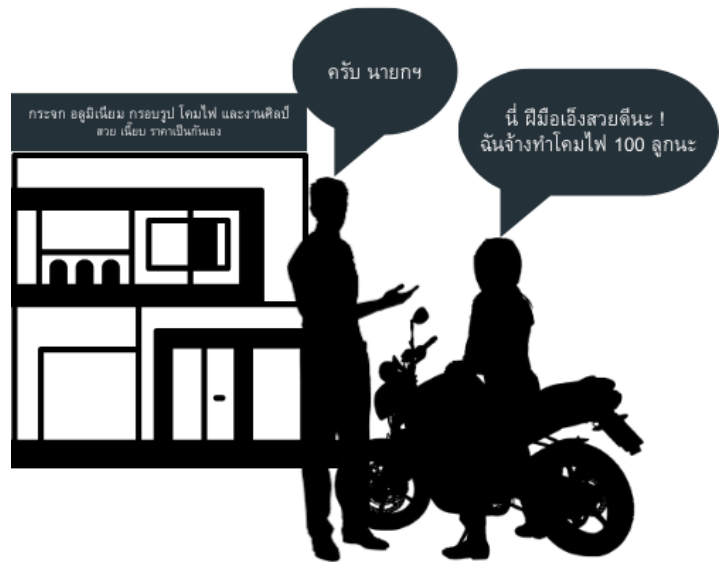

เด่นชัยยะการยาง
บริการทุกระดับประทับใจ
บริหารงานโดยนายจงใจ ลูก ส.ท.

¹⁹ เหตุการณ์อุทธรณ์อ้างอิงจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ 127-128/2552

ที่รถยนต์หรือยานพาหนะนั้น ดังนั้น ส.ท. ผู้เป็นพ่อย่อมรู้ว่าเทศบาลได้จ้างลูกชายตนเองดำเนินการซ่อมบำรุงอันเป็นการทำสัญญากับเทศบาล และผู้เป็นพ่อนั้นมีโอกาที่จะห้ามหรือแจ้งให้ลูกชายยกเลิกหรือไม่รับดำเนินการตามสัญญาจ้าง แต่ก็ไม่เคย ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้เป็นพ่อรู้เห็นในสัญญาดังกล่าว

เหตุการณ์ที่สอง ส.ท. ผู้ฟ้องคดีมีลูกชายชื่อนายจรงค์ (นามสมมติ) ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เปิดร้านเกี่ยวกับกระจกอลูมิเนียม กรอบรูป โคมไฟ และงานศิลป์อื่น ๆ ได้ให้การระบุว่า ตนและภรรยาได้ทำโคมไฟแขวนประดับอยู่หน้าบ้าน นายกเทศมนตรีได้ขับขีจักรยานยนต์มาพบและได้ตกลงว่าจ้างตนให้ทำโคมไฟแขวนประดับ จำนวน 100 ลูก ราคาลูกละ 40 บาท เป็นเงินจำนวน 4,000 บาท โดยเข้าใจว่านายกเทศมนตรีเป็นผู้ว่าจ้างแบบส่วนตัวไม่เกี่ยวข้องกับเทศบาล เพราะไม่มีเจ้าหน้าที่เทศบาลมาร่วมติดต่อด้วย

ขณะที่ฝ่ายเทศบาลให้การระบุถึงนายกเทศมนตรีได้กำชับให้เจ้าหน้าที่พัสดุดำเนินการจ้างนายจรงค์แต่เพียงผู้เดียว เพื่อจัดทำโคมไฟแขวนประดับเพื่อนำไปใช้ในงานประเพณีลอยกระทงประจำปี เมื่อนายกเทศมนตรีได้ลงนามบันทึกตกลงจ้างร่วมกับนายจรงค์แล้ว ต่อมา ผอ.กองคลัง ได้ฝากเงินค่าจ้างทำโคมไฟดังกล่าวให้ ส.ท. ผู้ฟ้องคดีเพื่อนำไปให้นายจรงค์ ผู้เป็นลูกชาย และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของสัญญาจ้าง ปรากฏว่า ส.ท. ผู้ฟ้องคดีและฐานะพ่อของนายจรงค์ได้ลงชื่อรับเงินในใบสำคัญ รับเงินไปก่อนวันที่จะมีการลงนามในสัญญาก่อน 5 วัน แสดงว่า ส.ท. ผู้ฟ้องคดีอยู่แล้วว่าลูกชายของตนจะเข้าทำสัญญากับเทศบาลและสามารถแจ้งลูกชายให้ยกเลิกหรือปฏิเสธไม่เข้าทำสัญญาอันอาจมีผลกระทบต่อสมาชิกภาพของผู้เป็นพ่อได้

คำพิพากษาศรุตว่าทั้งสองเหตุการณ์ ส.ท. ผู้เป็นพ่อทั้ง 2 ราย มีส่วนรู้เห็นอย่างชัดแจ้ง ประกอบกับนายกเทศมนตรีให้การสอดคล้องและยอมรับว่า การลงนามในสัญญาจ้างที่เจ้าหน้าที่พัสดุเสนอขึ้นมาสืบจากชื่อของนายจรงค์ และนายจรงค์ ซึ่งตนรู้จักแต่ไม่ทราบว่าเป็นชื่อของบุคคลคนไหน ตนอาศัยอยู่พื้นที่นี้มากกว่า 20 ปี รู้จักคุ้นเคยกับ ส.ท. ผู้เป็นพ่อของผู้รับจ้างทั้งสองรายและครอบครัวเป็นอย่างดี รวมทั้งพฤติการณ์ของ ส.ท. ทั้งสองต่างอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกันกับลูกชายตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่บุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันย่อมจะต้องมีการพูดคุยสนทนากันภายในครอบครัวเกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพการงาน และในการทำโคมไฟแขวนประดับ และการบริการซ่อมแซมเปลี่ยนถ่านน้ำมันเครื่องและอื่น ๆ เกี่ยวกับยานพาหนะที่เข้ามาใช้บริการของลูกค้า จึงรับฟังได้ว่าผู้เป็นพ่อทั้งสองเหตุการณ์รู้เห็นและทราบถึงการทำสัญญาระหว่างเทศบาลกับลูกชายตนเองมาตั้งแต่เริ่มแรก และถึงแม้ข้อเท็จจริง ส.ท. ทั้งสองมิได้มีเจตนาที่จะรับประโยชน์จากเทศบาลก็ตาม แต่ลูกชายของ ส.ท. ย่อมต้องทราบเป็นอย่างดีว่าผู้เป็นพ่อเป็น ส.ท. การที่ลูกชายเข้าทำสัญญากับเทศบาลย่อมต้องรู้ข้อกฎหมายอันเป็นข้อห้ามของการมีส่วนได้เสียของ ส.ท. ที่บิดาเป็น ส.ท. อยู่ และเล็งเห็นผลได้ว่าการที่เข้ามาทำสัญญากับเทศบาล พ่อซึ่งอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันจะได้รับผลประโยชน์ในทางอ้อมจากการทำสัญญานั้นด้วย เมื่อนำบทบัญญัติของกฎหมายมาพิจารณาปรากฏว่าลูกชายของ ส.ท.

ทั้งสองได้เข้าทำสัญญากับเทศบาลในขณะที่ตนเองดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาล ดังนั้น สมาชิกสภาเทศบาลทั้งสองรายย่อมได้รับประโยชน์จากการเข้าทำสัญญาโดยผ่านทางผู้อื่น (ลูกชาย) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในฐานะบิดาและบุตรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1563 ประกอบมาตรา 1629 ที่บุตรย่อมมีหน้าที่จะต้องอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา และบุตรและบิดามารดาถือได้ว่าเป็นทายาทโดยธรรมมีสิทธิในการรับมรดกของกันและกันได้ กรณีเช่นนี้ย่อมถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในทางอ้อมแล้ว

จากเหตุการณ์ของคดีดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปองค์ประกอบของลักษณะ **“การมีส่วนได้เสียในทางตรงและในทางอ้อมในสัญญา”** ที่เป็นพฤติการณ์อันต้องห้ามตามกฎหมาย จำต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นกรณี ๆ ไป โดยจะต้องพิจารณาจากเจตนาของผู้กระทำเป็นหลัก เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองดำรงตำแหน่ง ส.ท. มีวาระการดำรงตำแหน่งระหว่างที่ลูกชายของ ส.ท. ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้เข้าเป็นคู่สัญญากับเทศบาลในฐานะผู้รับจ้างในการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมครุภัณฑ์ยานพาหนะรถยนต์ และในฐานะผู้รับจ้างทำโคมไฟแขวนประดับบพัญญูติดของกฎหมายมีเจตนารมณ์ห้าม ส.ท. เข้ามามีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมกับเทศบาลในขณะดำรงตำแหน่งอยู่ รวมทั้งเพื่อให้ ส.ท. ทำหน้าที่รักษาประโยชน์ของเทศบาลอย่างเที่ยงธรรมไม่ว่าตนเองหรือผ่านทางผู้อื่นในขณะดำรงตำแหน่งโดยมิได้คำนึงถึงว่าสมาชิกผู้นั้นต้องการผลประโยชน์จากเทศบาลหรือไม่ กฎหมายจึงบัญญัติถึงการมีส่วนได้เสียไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมไว้ คือ หากมีข้อเท็จจริงใด ๆ ก็ตามที่สามารถพิจารณาได้ว่า ส.ท. มีความสัมพันธ์ในเชิงผลประโยชน์จากสัญญาของเทศบาลหรือกระทำกับเทศบาลไม่ว่าในทางใดและลักษณะใดแล้ว ย่อมถือได้ว่าเป็นการต้องห้ามตามบทบัญญัติ ยิงการเป็น “สมาชิกสภาเทศบาลหรือนายกเทศมนตรี” ถือเป็น “ผู้แทนของราษฎรในท้องถิ่น” จำต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่นนั้น ๆ การที่สมาชิกสภาเทศบาลหรือนายกเทศมนตรีเข้าไปมีส่วนได้เสียในทางตรงหรือในทางอ้อมในกิจการของเทศบาล ด้วยการใช้นฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐสร้างประโยชน์ส่วนตนโดยเบียดเบียนหรือคุกคามประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐกระทำการอันมีลักษณะมีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้กระทำพ้นจากตำแหน่งแต่ย่อมสะท้อนถึงการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลแห่งนั้นด้วยหรือไม่ ?

(4) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

- นารัตนส่วนกลางไปใช้ส่วนตัวนอกเวลาราชการ และเกิดอุบัติเหตุเฉี่ยวชนเป็นเหตุให้รถยนต์ส่วนกลางซึ่งเป็นทรัพย์สินของทางราชการได้รับความเสียหาย

เมื่อวันหนึ่งในเดือนกุมภาพันธ์ 2563 เวลาประมาณ 21.00 น. นาย อุ๋ รองปลัดเทศบาลแห่งหนึ่งซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ควบคุมดูแลและถือกุญแจสำรองรถยนต์ส่วนกลางของเทศบาลดังกล่าว ได้ขับรถยนต์คันดังกล่าวจากสถานที่จอดรถบริเวณบ้านพักข้าราชการเทศบาลเดินทางไปยังสถานบันเทิงซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอเมืองเพื่อร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ และมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จนกระทั่งเวลาประมาณ 23.30 น. ได้ขับรถยนต์คันดังกล่าวไปเฉี่ยวชนกับรถจักรยานยนต์บริเวณหน้าสถานบันเทิง เป็นเหตุให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย และยังปกปิดความผิดของตน โดยไม่ได้รายงานให้เทศบาลทราบ ซึ่งการกระทำของนาย อุ๋ มีมูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตพ.ศ.2561 และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งต้องชดเชยค่าเสียหายตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ด้วย

- นารถยนต์ของทางราชการไปใช้พบแพทย์รักษาอาการเจ็บป่วยในทางส่วนตัวและเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากเงินหลวง

เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2564 เวลาประมาณ 06.15 น. นาย ทัน นายก อบต.แห่งหนึ่ง ได้สั่งการให้ นาย เลือ พนักงานจ้างตามภารกิจ ขับรถยนต์กระบะโตโยต้าสีดำ ซึ่งเป็นรถยนต์ส่วนกลางของ อบต. ไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลเพื่อรักษาอาการเจ็บป่วย และเดินทางกลับมาถึง อบต. ในวันเดียวกันเวลาประมาณ 15.30 น. โดยไม่ได้มีการขออนุญาตจากผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการเดินทาง อีกทั้งยังสั่งการให้นาย เลือ ขับรถยนต์คันดังกล่าวไปเติมน้ำมันหลังจากเดินทางกลับจากโรงพยาบาล ในวันที่ 22 กันยายน 2564 จากนั้นได้อนุมัติเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากเงินงบประมาณของทางราชการให้กับรถยนต์คันดังกล่าว ทั้งที่ทราบดีว่าในวันที่ 20 กันยายน 2564 รถยนต์คันดังกล่าวถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง มีใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตามระเบียบฯ ได้แต่อย่างใด ดังนั้น การกระทำดังกล่าว มีมูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และดำเนินการทางละเมิดเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหาย ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ด้วย

- นารถยนต์ส่วนกลางไปจอดไว้ที่บ้านพักโดยไม่ได้มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อนำไปใช้ส่วนตัวในวันหยุดราชการและเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากงบหลวง

นาย พี ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ได้สั่งการและอนุญาตให้พนักงานจ้างคนหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่ขับรถยนต์ส่วนกลาง ยี่ห้อโตโยต้า ฟอรัเนอร์ จัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2556 ขออนุญาตเก็บรักษารถยนต์ส่วนกลางไว้ที่บ้านพักของพนักงานจ้างรายดังกล่าว ทั้งที่ไม่ได้มีราชการจำเป็นเร่งด่วน และเทศบาลแห่งนี้มีสถานที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอ ต่อมาในช่วงระหว่างวันที่ 13 - 14 ธันวาคม 2557 และวันที่ 14 - 15 กุมภาพันธ์ 2558 ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ นาย พี ได้มีคำสั่งให้พนักงานจ้างนำรถยนต์ส่วนกลางคันดังกล่าว ขับพาตนเองไปทำธุระส่วนตัว และอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากเทศบาลที่ตนดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี รวมเป็นเงินจำนวน 3,235 บาท เป็นเหตุให้เทศบาลแห่งนี้ ได้รับความเสียหาย ดังนั้น การกระทำของนาย พี มีมูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และมีมูลความผิดตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และชดเชยค่าเสียหายต่อไปตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

- นารถยนต์ส่วนกลางไปใช้เป็นการส่วนตัวและให้บุคคลภายนอกใช้รถของราชการโดยไม่ได้ขออนุญาต

เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2561 นาย อุ๋ ขณะดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ได้ขับรถยนต์ส่วนกลาง ไปซื้อเครื่องไม้เฟอร์นิเจอร์ไม้สักเพื่อใช้ในการส่วนตัวที่ต่างจังหวัด และต่อมาเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2561 ได้ให้บุคคลภายนอกขับรถส่วนกลาง ไปงานศพ

ขณะเดียวกันนาง สิงห์ ขณะดำรงตำแหน่งประธานสภาเทศบาลแห่งเดียวกัน ได้นำกุญแจรถส่วนตัวส่วนกลางคันที่ไปงานศพให้บุคคลภายนอกขับพากลุ่มสาวร้ายไปร่วมงานประกวดแข่งขันร้องย้อยยุคที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2561 เพราะฉะนั้นการให้รถยนต์ดังกล่าว นาย อุ๋ และนาง สิงห์ ถือว่าไม่ได้ขออนุญาตใช้รถและไม่ได้ลง

บันทึกการใช้รถตามระเบียบฯ อีกทั้งเทศบาลแห่งนี้ ไม่มีระเบียบใด กำหนดให้ผู้บริหารหรือพนักงานเทศบาลนำรถ ส่วนกลางเดินทางไปงานหรือกิจกรรมที่มีได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการแต่อย่างใด

กรณีกลุ่มข้าราชการในกระบวนการยุติธรรม (ข้าราชการฝ่ายตุลาการ อัยการ ฯลฯ)

(1) ลงโทษผู้พิพากษาให้ออกจากราชการ กรณีไม่อุทิสเวลาให้แก่ราชการ ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

สำนักงานคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เผยแพร่ผลการประชุมคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) พิจารณาลงโทษผู้พิพากษาให้ออกจากราชการ กรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ กระทำการอื่นใดซึ่งความประพฤติหรือการกระทำดังกล่าวอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไม่อุทิสหาและอำนวยความสะดวกในหน้าที่ราชการ ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนและประเพณีปฏิบัติของทางราชการและจริยธรรมของข้าราชการตุลาการ ตามที่ ก.ต. กำหนดและไม่ยึดถือจริยธรรมและประเพณีอันดีของตุลาการ ทั้งไม่วางตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของบุคคลทั่วไป ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.2543 ประกอบประมวลจริยธรรมของข้าราชการตุลาการ เป็นความผิดวินัยร้ายแรง เห็นควรลงโทษให้ออกจากราชการ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏเป็นข่าว พบว่า ผู้พิพากษาดังกล่าวได้มีการละทิ้งหน้าที่ราชการโดยเดินทางข้ามไปเกาะสน ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวในฝั่งประเทศพม่า เป็นจุดที่ตั้งโรงแรมที่มีชื่อเสียง และมีกาสิโนระดับโลกตั้งอยู่ด้วย

(2) ผู้พิพากษาให้คำปรึกษาคดีความที่อยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลเกินความเหมาะสม

สำนักงานคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เผยแพร่ผลการประชุมคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) พิจารณารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงข้าราชการตุลาการ กรณีให้คำปรึกษาคดีความที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ซึ่งพฤติการณ์เกินเลยไปกว่าการให้คำปรึกษาคดีความโดยทั่วไป และเกินความเหมาะสมที่ข้าราชการตุลาการควรพึงกระทำได้ ทั้งไปร่วมนั่งพิจารณาคดีโดยใกล้ชิดคู่ความอันอาจทำให้คู่ความอีกฝ่ายสงสัยในความเป็นกลาง อันเป็นการไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนและประเพณีปฏิบัติของทางราชการและจริยธรรมของข้าราชการตุลาการ ตามที่ ก.ต. กำหนด พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.2543 และประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์

(3) ผู้พิพากษาปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เอื้อประโยชน์ให้แก่คู่ความฝ่ายตรงข้าม

สำนักงานคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เผยแพร่ผลการประชุมคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) พิจารณารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ในกรณีที่ปรากฏเป็นข่าว ผู้พิพากษาสองรายระดับอธิบดี และรองอธิบดีผู้พิพากษา ถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยเหตุผลและหลักการของกฎหมาย เอื้อประโยชน์ให้แก่คู่ความฝ่ายตรงข้าม ในคดีฟ้องร้องกันเองของคนในครอบครัวนักธุรกิจตระกูลดัง ซึ่งมีการยื่นเรื่องร้องเรียนต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2565 โดยมีการกล่าวอ้างว่าข้าราชการตุลาการระดับอธิบดี มีความสนิทสนมกับคู่ความฝ่ายตรงข้าม เดินทางเข้าออกบ้านคู่ความฝ่ายตรงข้าม ไม่ใช้การกระทำโดยปกติของตุลาการที่จะเข้าไปข้องแวะหรือสนิทสนมกับคู่ความในคดี ขณะที่กระบวนการพิจารณาคดีมีความล่าช้า ส่งผลเสียหายทางธุรกิจ ได้รับผลกระทบจากคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ห้ามจ่ายเงินปันผลหุ้น จนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลานานกว่า 5 ปี โดยที่ประชุมคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม มีมติเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจำนวน 2 ราย มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(4) พนักงานอัยการเรียกรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อไม่ส่งฟ้องผู้ต้องหาในสำนวนคดีอาญา

นาย ปลา อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด ได้นัดพบและติดต่อกับกลุ่มผู้ต้องหาในสำนวนคดีอาญาของสำนักงานอัยการจังหวัดแห่งหนึ่ง ซึ่งถูกดำเนินคดีในความผิดฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย โดยที่นาย ปลา มีได้อำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับสำนวนคดีดังกล่าว และได้แจ้งกับกลุ่มผู้ต้องหาในทำนองว่าจะหาวิธีช่วยเหลือเพื่อส่งไม่ฟ้องคดี แต่ต้องจ่ายค่าดูแลผู้ใหญ่ประมาณหลักแสนบาทเป็นการตอบแทนการกระทำของนาย ปลา จึงเป็นการเรียกรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากกลุ่มผู้ต้องหาเพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งคดีโดยวิธีอื่นทุจริตหรือผิดกฎหมาย เพื่อให้กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณแก่กลุ่มผู้ต้องหาด้วยการส่งไม่ฟ้องคดีดังกล่าว ซึ่งการกระทำของนาย ปลา มีมูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

(5) รองอัยการจังหวัดเสนอให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานศุลกากร เพื่อช่วยเหลือกลุ่มบุคคลผู้ลักลอบนำนอแรดเข้าประเทศ

นาย แหวน เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองอัยการจังหวัด ได้เสนอให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานศุลกากรประจำสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้นำโดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เพื่อช่วยเหลือกลุ่มบุคคลผู้ลักลอบนำนอแรดคละขนาด จำนวนหลายนอ/ชิ้น น้ำหนักรวมกว่า 40 กิโลกรัม เข้ามาในราชอาณาจักร ไม่ให้ต้องถูกดำเนินคดีอาญา การกระทำของนาย แหวน จึงเป็นการให้ ขอลให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือว่า มีมูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

กรณีกลุ่มเจ้าพนักงานของรัฐอื่น ๆ

(1) ผู้อำนวยการองค์การมหาชน ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นรถประจำตำแหน่งของตน ทั้ง ๆ ที่ได้รับเงินค่าพาหนะหรือรถประจำตำแหน่งในทุกเดือนอยู่ด้วยแล้ว

นาย อุ๋ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานแห่งหนึ่งซึ่งมีสถานะเป็นองค์การมหาชน ได้สั่งการให้เลขานุการเสนอขออนุมัติใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของสำนักงานเพื่อเดินทางไปปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลต่อนาง หนู ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง ซึ่งนาง หนู ได้อนุมัติให้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลในการเดินทางไปปฏิบัติงาน รวมทั้งอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าผ่านทางพิเศษ ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2556 - พฤศจิกายน 2558 รวมเป็นเงินจำนวนเงินกว่า 2.5 แสนบาท ทั้งที่ตามสัญญาปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงาน ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2555 กำหนดให้นาย อุ๋ ได้รับค่าตอบแทนอัตราเงินเดือนประจำ เดือนละ 150,000 บาท และผลประโยชน์ตอบแทนอื่น รวมถึงค่าพาหนะหรือรถประจำตำแหน่งในอัตราร้อยละ 25 ของเงินเดือนประจำ จำนวน 37,500 บาท รวมเป็นเงินจำนวน 187,500 บาท นาย อุ๋ จึงไม่มีสิทธิใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของสำนักงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม การกระทำของนาย อุ๋ มีมูลความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด

ของพนักงานในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

(2) รองอธิบดีรับนาฬิกาหูกจากบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ญาติ

เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2558 ซึ่งเป็นวันที่นาย ตึก เข้ารับตำแหน่งรองอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน ได้รับนาฬิกาหูก TAG HEUER ราคาประมาณ 85,500 บาท จากบุคคลที่มาแสดงความยินดีในโอกาสเข้ารับตำแหน่งใหม่ ซึ่งเป็นการรับทรัพย์สินจากบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ญาติและมีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคลแต่ละโอกาสเกินสามพันบาท และหลังจากรับนาฬิกาดังกล่าวมาแล้ว ได้นำกลับไปเก็บไว้ที่บ้านของตนเอง โดยมีได้แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงและเหตุผลความจำเป็นในการรับทรัพย์สินไว้เป็นสิทธิของตนต่อผู้บังคับบัญชา จนกระทั่งมีการร้องเรียนกรณีดังกล่าวมายังสำนักงาน ป.ป.ช. นาย ตึก จึงได้มีหนังสือลงวันที่ 25 กันยายน 2562 รายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินต่อผู้บังคับบัญชา และส่งมอบนาฬิกาคืนให้แก่กรมการพัฒนาชุมชน ซึ่งเป็นการส่งมอบคืนภายหลังได้รับทรัพย์สินดังกล่าวมาเป็นระยะเวลา 3 ปี 11 เดือน ดังนั้น นาย ตึก จึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กรณีกลุ่มบุคลากรทางการศึกษา

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนำใช้รถยนต์ส่วนบุคคลไปท่องเที่ยวภายหลังการเดินทางไปราชการ

นาย ยักษ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่ง ได้มีคำสั่งมอบหมายให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเดินทางไปร่วมโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) กิจกรรมซ่อม สร้าง ล้างใหม่ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยน้ำท่วมในพื้นที่จังหวัดหนึ่ง ระหว่างวันที่ 7 - 14 ตุลาคม 2562 โดยอนุญาตให้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของวิทยาลัยเทคนิค เป็นพาหนะในการเดินทางไปราชการ แต่ในวันที่ 13 ตุลาคม 2562 ซึ่งเป็นวันที่จะเดินทางกลับ นาย ยักษ์ ได้สั่งการให้พนักงานขับรถยนต์พาตนและคณะเดินทางไปไหว้พระที่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์อีกแห่ง และเดินทางต่อไปจนถึงพื้นที่จังหวัดอื่นที่ไม่ได้ขออนุมัติซึ่งเป็นเขตชายแดนไทย - ลาว ก่อนจะกลับมาพักค้างคืนที่จังหวัดที่ขออนุมัติไว้ และเดินทางกลับจังหวัดที่ตั้งของวิทยาลัยเทคนิค กรณีนี้จึงเป็นการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของวิทยาลัยเทคนิคไปท่องเที่ยวเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองและพวกพ้องโดยทุจริต และเป็นการเดินทางโดยไม่ใช้เส้นทางตรงหรือเส้นทางที่มีความจำเป็นเพื่อกลับจังหวัดที่ตั้งของวิทยาลัยเทคนิค ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเงินงบประมาณที่ใช้เติมน้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ราชการตามระยะทางที่ขับรถออกไปนอกเส้นทาง ดังนั้น การกระทำของนาย ยักษ์ มีมูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

ทำอย่างไรหากได้รับ อั่งเปา หรือ แต้ะเอี๋ย

“อั่งเปา แต้ะเอี๋ย” เป็นเงินหรือของขวัญ
ที่มีการให้และรับในวัฒนธรรมจีน
นิยมมอบให้ในงานมงคลต่าง ๆ เช่น วันตรุษจีน

อั่งเปา คือ “ซองสีแดง” ที่ผู้ใหญ่ที่มีรายได้หรือทำงานแล้วจะใส่เงินแล้วนำมาให้ผู้น้อย
หรือเด็ก ๆ หรืออาจจะแลกเปลี่ยนกันเองในหมู่ญาติพี่น้อง หรือผู้น้อยก็สามารถมอบให้
ผู้อาวุโสกว่าได้เช่นกัน เป็นการอวยพรให้ผู้ใหญ่มีสุขภาพดี แข็งแรง อายุยืนยาว

แต้ะเอี๋ย คือ “สิ่งของ” หรือ “เงิน” ที่ใส่ไว้ในซองสีแดงเพื่อไว้เด็ก ๆ แต่เมื่อเด็ก ๆ เติบโตขึ้น
มีงานทำมีเงินเดือนเป็นของตัวเองจะไม่ได้รับแต้ะเอี๋ยแล้ว แต่จะต้องเป็นคนให้แต้ะเอี๋ยกับเด็ก ๆ
ในบ้านที่มีอายุน้อยกว่าต่อไป

ในการรับอั่งเปาหรือแต้ะเอี๋ยในวันตรุษจีน

ม.128* ห้าม เจ้าพนักงานของรัฐ รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
อันอาจคำนวณเป็นเงินได้
และยังห้ามผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐมาแล้ว
ยังไม่ถึง 2 ปี ด้วย

หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สำหรับ
เจ้าพนักงาน
ของรัฐ

แต่สามารถรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้ ในกรณีดังนี้

1 รับจากบุพการี /
ผู้สืบสันดาน / ญาติ

ตามฐานะของผู้ให้

2 รับจากการให้ทั่วไป
โดยไม่เจาะจงผู้รับ

เช่น การรับของสมนาคุณ
จากห้างร้านในวันตรุษจีน

3 รับจากบุคคล
ที่ไม่ใช่ญาติ

ไม่เกิน 3,000 บาท

ถ้ารับเกินต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

หากการรับนั้นมีลักษณะเป็นการเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น
โดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่

อาจเป็นความผิดฐานเจ้าพนักงานรับสินบน ตาม ป.อาญา ม. 149

มีโทษจำคุกตั้งแต่ 5 - 20 ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 100,000 - 400,000 บาท หรือประหารชีวิต

สำนักงานชดเชยแห่งผลประโยชน์

สำนักงาน ป.ป.ช.

* พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

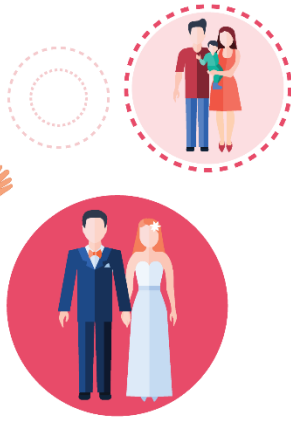
Valentine's Day

ความรับผิดชอบที่มาพร้อมความรัก

คู่สมรส

หมายความว่ารวมถึงผู้ซึ่งอยู่กันฉันฉันสามีภรรยา โดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย

หลักเกณฑ์การอยู่กันฉันฉันสามีภรรยา

- ♥ ได้ทำพิธีมงคลสมรสหรือพิธีอื่นใดในทำนองเดียวกัน
- ♥ เจ้าพนักงานของรัฐแสดงให้เห็นว่ามีสถานะเป็นสามีภรรยา หรือมีพฤติการณ์เป็นที่รับรู้ของสังคมทั่วไป
- ♥ เคยจดทะเบียนสมรส ต่อมาจดทะเบียนหย่าขาดกัน แต่ยังคงแสดง หรือมีพฤติการณ์เป็นที่รับรู้ของสังคมทั่วไปว่าเป็นสามีภรรยากัน

ม. 126

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

คู่สมรสของเจ้าพนักงานของรัฐ* ดำเนินกิจการ ดังต่อไปนี้

1 เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ

2 เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นในบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ

3 รับสัมปทาน หรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทาน หรือเข้าเป็นคู่สัญญาที่มีลักษณะผูกขาดเด็ดขาด เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในบริษัทที่รับสัมปทาน หรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว

4 มีส่วนได้เสียในฐานะกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงาน ลูกจ้างในธุรกิจเอกชน ที่อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่อยู่

สำนักงานชดกันแห่งผลประโยชน์ | สำนักงาน ป.ป.ช.

* เจ้าพนักงานของรัฐเฉพาะตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

ข้อควรรู้ ในการรับเงินบริจาค

ในช่วงสถานการณ์ COVID-19
เจ้าพนักงานของรัฐ / หน่วยงานของรัฐ สามารถรับ
ทรัพย์สินหรือเงินบริจาค ได้หรือไม่

เงินบริจาค คืออะไร ?

เจ้าพนักงานของรัฐ
รับเงินบริจาค ได้หรือไม่ ?

กรณีตัวอย่าง
การรับเงินบริจาค

“เงินบริจาค”

หมายถึง เงินที่มีผู้มอบให้
ส่วนราชการ เพื่อใช้จ่าย
ในกิจกรรมของส่วนราชการ

เจ้าพนักงานของรัฐ

รับเงินบริจาค ได้หรือไม่?

เจ้าพนักงานของรัฐ
รับในฐานะตัวแทน
หน่วยงานของรัฐ

รับได้ ถ้าหน่วยงานของรัฐนั้น
มีกฎหมายให้รับได้

.. กรณีตัวอย่าง ..

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลของรัฐแห่งหนึ่ง รับบริจาคอุปกรณ์ทางการแพทย์
และเงินบริจาคเพื่อนำไปซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์สำหรับใช้ในการป้องกันโรค
และรักษาผู้ป่วย COVID-19

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ รับบริจาคอุปกรณ์ทางการแพทย์
และเงินบริจาค ในฐานะตัวแทนของโรงพยาบาล เพื่อนำไปซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์
สำหรับใช้ในการป้องกันโรคและรักษาผู้ป่วย COVID-19

สามารถรับได้ เนื่องจาก มีกฎหมายให้รับได้

ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการรับเงินบริจาคทรัพย์สินจากผู้บริจาคที่ทางราชการ พ.ศ. 2526
และระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยเงินบริจาคและทรัพย์สินของหน่วยงานราชการ พ.ศ. 2561

หากเจ้าพนักงานของรัฐ รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง ต้องดำเนินการให้
ไม่ขัดกับ มาตรา 128 ตามหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้
(พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช.
เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. 2563)

สำนักงานการเลือกตั้งแห่งผลประโยชน์

สำนักงาน ป.ป.ช.

ข้อคำถามแบบทดสอบ 15 ข้อ

เริ่มเข้าทดสอบ เวลา 13.30 น. และต้องแล้วเสร็จภายในเวลา 17.30 น.

ช่องทางเข้าทดสอบ หรือรับเกียรติบัตร

ติดตามในวันจัดงานโดยทดสอบผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของท่าน

7

8

“เกียรติบัตรมี 4 ระดับ (Level)
 ดังนี้ ระดับ 1 Bronze
 ระดับ 2 Silver
 ระดับ 3 Gold
 และระดับ 4 Platinum

ผู้เข้าร่วมงานทุกคนที่ลงทะเบียนจะได้รับเกียรติบัตรเข้าร่วมงานในระดับ 1 Bronze เป็นค่าเริ่มต้น
 หากต้องการเพิ่มระดับเกียรติบัตรขึ้นสูงสุดในระดับ 4 Platinum
 สามารถทำแบบทดสอบได้จำนวนไม่จำกัดจนกว่าจะได้รับเกียรติบัตรในระดับที่พึงพอใจในเวลา 17.30 น.”
